

Letnik 1, četrta cifra,
izšla 2. decembra 1992
cena 85 SIT
(še vedno ista cena, ste opazili).

Res dober časopis za mlade,
izhaja vsako drugo sredo.

glasba
BON JOVI

kino
Sedem novih punc

fotoreportaža
Bili smo v Mariboru

moda, čvaka, makeup, bimbolovski nasveti, strip, anketa, kulinarika, pa še dosti drugega, bo treba kar kupiti en Ž

...tako težko mi je zjutraj vstati, pa pogledam skozi okno in je megla, kar naenkrat je postalo vse preveč mrzlo, se je treba dobro obleči, ko greš ven, pa kar nekaj se me bolezen prijemlje, upam, da ne bo nič hudega, vidim, da so vsi prijatelji tudi nekam bolani, je to tako obdobje, no glavno da dež ne pada, pa da k bistvu čimprej preidem, sem zadnjič temeljito pregledal vso pošto, ki je prišla na uredništvo in sem se tako nekako zabubil v pisarni in čital in čital in mi je marsikatera pošiljka bila silno všeč, kakšno pa sem od besa razcefral na drobne koščke in potem še poteptal na tleh in naročil tajnici, naj bencin prinese in je potem celo uredništvo okoli ognja plesalo in prisegalo, da bomo enako storili z vsemi našimi sovražniki, he, he, he, in je bil to prav dober občutek, komaj smo šli potem narazen, nekateri so hoteli potem še klobase na tem ognju cvreti in en tak piknik narediti in sem komaj red naredil, kam pa pridemo, no, kaj že?, a ja, v enh pismih se ful pritožujejo, da ga serjemo in da se nam bodo že še maščevali, pa tudi po telefonu so glavnemu uredniku grozili (kako je bil prestrašen), ampak smo si rekli potem, nič, če smo že začeli, bomo pa tudi dokončali, hej, mimogrede, a ni vse skupaj čudno te dni, ko se bližajo volitve in so vsi nekako obsedeni od te politike, se človek vpraša, pa kaj hudiča je zdaj to, od kdaj pa dajete toliko intervjujev, politiki zmešani, pa od kdaj ste kar naenkrat tako dobre volje in prijazni, pa tako razumevajoči in duhoviti, groza, na televiziji same politične reklame, se sprašujem včasih, kdo daje denar za te stvari, nas pa zanimajo čisto druge stvari, kje so kakšni koncerti, zakaj na primer ne pridejo k nam Bon Joviji igrat, ali pa kar Prince ali Michael Jackson, dobro, pa dovolj o tem, ker sem takoj slabe volje zaradi te kurbe politike, gremo naprej, sem vas hotel vprašat a je res, da se ponekod dogaja, da otrokom prepovedujejo Ž kupovat,če veste za kakšen tak primer, nam takoj pišite, da bomo vedeli, no, v tej številki smo pa nekaj malega o Bon Jovijih zapisali, upam, da vam bo všeč, imajo novo plato zunaj, pa spet eno dobro punco smo poslikali, eno manekenko, pa na promociji novih kaset in plošč smo bili, pri Pop Designih, Avia Bandu, Agropopih itd., vse kar zanima boste noter našli, je pa tukaj jasno tudi horoskop, pa en dober članek o legalizaciji mamil, pa en zajebantski članek o poslušanju Metallice v avtu, pa kaj vam govorim, berite sami...

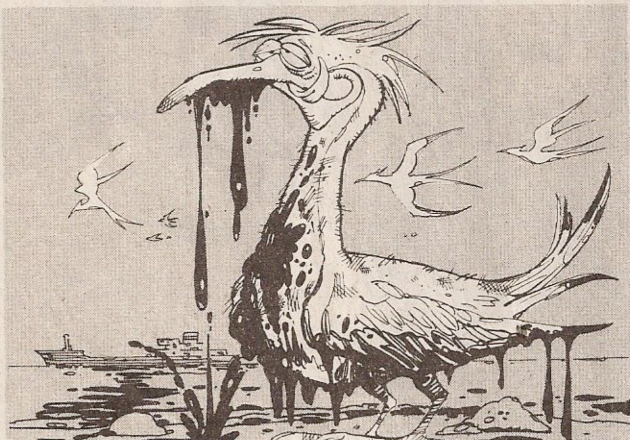
Uredništvo

Ta čudoviti živalski svet

Narava je še vedno čudež zase. Človeku nedoumljiva so njena pota in ustvarjalni nemir. In kakor nekatere živalske vrste zaradi spretnega in sistematičnega osnesnaževanja okolja izumirajo, se druge prilagajajo novim življenskim razmeram. Predstavljamo novo sličico iz serije Nove živalske vrste, ki si jo lahko nalepite v svoj album.

NAFTNI KLJUNAČ

(Petroleus Oceanus)

Kjerkoli ob morski obali se nahajajo večji naftni madeži, boste našli naftnega kljunača, kako se s svojo jato prevrača in kopa v nafti. Ob rojstvu ima otrdele sklepe, posušeno perje in zlepljen kljun. Prav zato potrebuje nenehno oljnato ali naftno prehrano, s katero si namaže krila in kljun, da ga lahko odpre. Ker živi pretežno v vročih predelih, ga olje ščiti pred sončnimi žarki, ki prodirajo skozi ozonsko luknjo. Naftni kljunač često seli svoje gnezdo in ga prilagaja prometu naftnih tankerjev.

Kljunačevo gnezdo je narejeno scela, iz naftnih odpadkov, ki ščitijo njegovo družino pred naravnimi nezgodami.

Rad leta ob naftnih tankerjih. Mornarjem na teh ladjah pomenijo Naftni kljunači srečno znamenje.

Življenje je polno stvari, ki so ali COOL ali pa JEBA! Včasih se COOL stvari spremenijo v JEBO. Včasih se JEBA spremeni v COOL. In včasih se nekaj, kar je COOL, na prvi pogled zdi JEBA, in obratno.

Kadar te pošljejo spat brez večerje, je to JEBA!

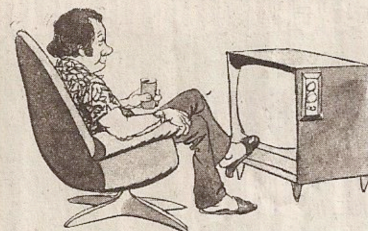
In ko pogruntaš, da je za večerjo špinača, je to COOL!

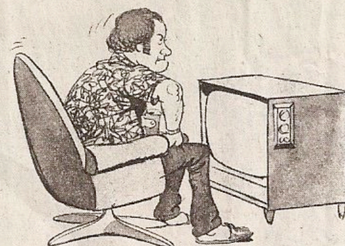
In ko se te mama usmili in ti špinačo skrivaj prinese v sobo je to spet JEBA!

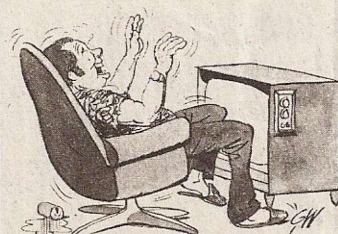
Kadar sedeš pred TV in se spraviš gledat priljubljeno humoristično nanizanko, je to COOL!

In ko vidiš, da nanizanka odpade in se namesto nje predstavljajo predsedniški kandidati, je to JEBA!

In ko se narežiš še dvakrat bolj, je to COOL!

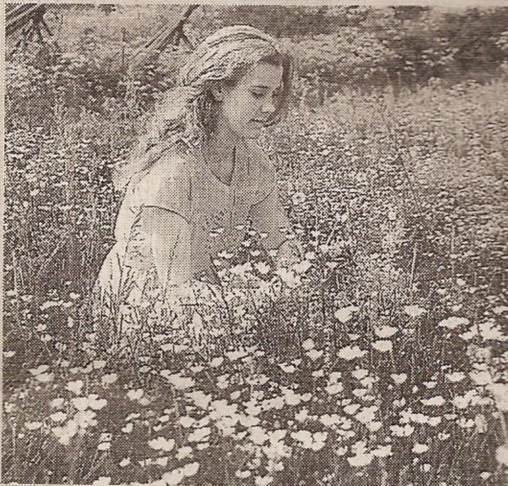

Čvaka - lat. (chvaka lucida) je norec v lahkotnejši izvedbi, nekoliko načet, počen, odštekan, na robu resnične norosti, človek, ki je pripravljen peti na drevesu in lahkotno tekati po avtobusu.
Opomba: Če se vam primeri, da imate v ustih cigareto, iz škatlice pa jemljete novo, dobrodošli v svet Čvaka.

ČVAKA

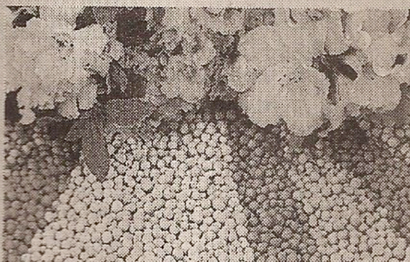
Ali znate opazovati?

1. Na sliki vidite deklico na cvetočem polju. Eden izmed cvetov je plastičen. Najdite ga in obkrožite. Namig: umetni cvet je bele barve.

2. Med smučarji na sliki se nahaja tudi naš varnostnik Iztok. Najdite ga in označite s pivsko klobaso. Namig: Iztok nosi čepico.

3. Na fotografiji so raznobarvni kamenčki. Pozor! Eden med njimi je moker. Najdite ga in označite z volneno nogavico. Namig: mokri kamenček je enake velikosti kot ostali.

Poezija

Od danes, novost v Čvaki. V bodoče nameravamo objavljati poezijo mladih pesnikov. Tokrat, znani pesnik K.T. Pahio, v svojem času znan pod vzdevkom Hiopa. Pesmico objavljamo v originalu.

SARMA
(K.T. Pahio, 1761)

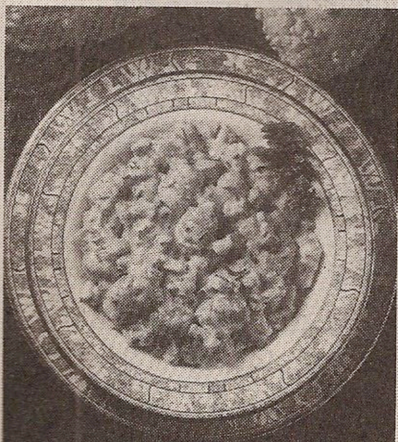
Formu sam probao sarme,
i dalje, i više, zauvijek...
Ne dam joj, da dahne mesom.
Svojim. Samoće se bojim.
Ali tko.
Ali mudro je to. Uzalud.
I ona spada, mada?!...
Ne. Nisam. Aha. Mh. Znam.
Nigdje nismo stigli.
Garancija? Rudolf?
Sve je protiv nas.

Bruhanine zvezdnikov

(Nova norost z zahoda. Okusno aranžirane bruhanine zvezdnikov)
Dragi bralci! pošljite nam tudi vi svoje lepo aranžirane bruhanine. Najlepše bomo objavili!

1. Silvester Stallone! Po večerji v Bostonu, škampi, gobe, pivske klobase, keks, olivno olje.

2. Lady Diana! Po sprejemu v Alžiriji. Pizza, smetana, kokos.

3. Joe Cocker! Po kosilu na ladji "Roberta. Pajčevina, kanarčkovi jeziki, jogurt, paradižnik, sol.

Živjo, živjo in živjo!

Sem bralka Ž-ja z Verda pri Vrhniki. Ta cajtng je the best, špica, mega, šus stoletja za mladino in podobno. Če pa hočete, da ga bo brala cela Slovenija, pa nehajte pisat o N.K.O.T.B. To vam pokvari velik del revije. Naša mat pravi, da je to ena svinjarija, pa tudi dosti odraslega folka misli to o Ž-ju, pa se zanje ne smemo brigat. Če revija Kaj lahko izhaja (ki je res eno sranje), potlej za Ž sploh nobeden nič ne bi smel o svinjarijah govorit. Pred 8 minutami in 44 sekundami sem brala Ž, zdaj pa mi ga je brat spizdu. Najbrž ga zanima bimbolov. Meni so všeč kvizi (moraš se jim rolat), pa horoskop je tudi the best!
No, zdaj se grem pa tepst z bratom za Ž. Ajd, imejte se!
Maja, Vrhnika

Ljuba Maja, na vsako pismo, v katerem pljuvajo po NKOTB, dobimo kakšno, kjer prosijo zanje. Ustregli bi pa radi vsem. Ti raje napiši, česa si želiš, pa bomo poskusili zrihtati!

Hi!

Lep pozdrav. Mogoče je malo moteče za pripadnice ženskega spola, da je v Ž-ju malce prisoten moški šovinizem, mačizem (na primer, modna rubrika v drugi številki nosi ponižujoč naslov Babje teme; v uvodniku na drugi strani tudi v drugi številki, ko se dvakrat ponovi: "če si punca...").
Sklepam torej, da je ta časopis res namenjen le tipom. To bi si itak lahko mislili, nič novega. In pa to - če se Gunsi res že povsod pojavljajo, se morajo pa še v Ž-ju, ne? A mora biti res vse prilagojeno fanom te neinteligentne skupine? Ali pa je res že vsak drugi (ali pa že vsak) njihov fan? No, če je tako, se bojim.
Imam pa eno prošnjo. Zelo bi mi prišel prav naslov Michaela Pattona, vokalista Faith No More in nekaj njegovih skromnih osebnih podatkov (kdaj je rojen, ipd.). Ali pa, če bi se dalo še kaj o Jimu, Roddyju, Billu in Mikeu. Sicer pa je bil pred štirimi dnevi v Muenchnu njihov res the best koncert, zatorej ne vem, zakaj se kje v Ž-ju ne bi našel kakšen kotiček, kjer bi jim posvetili malce pozornosti. Pa še kakšno sličico. Navsezadnje naj bi revije ne bile same sebi namen, temveč bralcem, ampak ne mi reč, da se morajo prilagajati okusu večine. Pa četudi, ziher nisem edina, ki bi rada, da bi se pojavili v Ž-ju. Torej, če se da, najmanj naslov in rojstne dneve si želim. Nekam se že da stlačiti.
Še veliko žuranja, 'dijo.
Nataša, Ljubljana

Naslov rubrike Babje teme je bolj za šalo kot zares in nikakor ne mislimo s tem žaliti naših lepih punc. Saj se tudi iz fantov hecamo in jih kličemo tipčki in bimboti, pa se nihče ne pritožuje. Če si pa zelo jezna in če se bo še katera pritožila, bomo pa takoj spremenili ime rubrike. Ni problema. O Faith No More bomo tudi pisali, v eni od prihodnjih številk nameravamo objaviti intervju z Mikeom, potrpi do takrat.

Zdravo!

Ne vem, kdo bo to pismo prebral, niti ne vem, koliko od vas ga bo prebralo, zato ne bom koga preveč... Jebenti nakladam!
Skratka, vsake toliko časa preberem časopis Ž in če še niste čisto sigurni, vam moram povedati, da je kar dober. Ko sem prvič na TV videl reklamo, sploh nisem zakapiral, da je to to, ker sem pač videl Jonasa, ki se je vedno do zdaj in se še bo (sigurno) naprej zajebaval. Seveda pa nimam nič proti takim tipom, nasprotno.
V drugi cifri sem prebral v rubriki Letters pismo gospe (predvidevam) Ane, ki piše kar pač piše. Mislim, da le ni vse tako resno, kot se njej zdi. Mladi tudi brez Ž-ja uporabljamo besede in izraze, ki jim starejši pravijo grdi. Za "pizdo" nisem slišal prvič v Ž-ju (saj sem jo zasledil že na Radiu Študent).
Kar se tiče zgledov, jih gotovo ne iščemo v časopisih, če pa jih že, je za to najprimernejša predpredzadnja stran taprvega. Še nekaj okrog gospe Ane. Vsi mladi najbrž raje prebiramo časopise, ki jih vsaj malo razumemo, ki so napisani v našem žargonu, čeprav se ljubljanski youngfolk žargon razlikuje od koroškega, osnovne besede so pa vendarle enake, kot pa kakšen zamorjen političen časopis, za katerega vsebino me kurac boli.
V Ž-ju najdeš res vse, kar si zaželiš, je nekakšen povzetek vseh slovenskih časopisov. K sreči pa v njem ni politike. Se pravi vse, vem pa ne, ali mislite resno ali ne, ker imam občutek, da ste sami zajebanti na kupu. V cajtngu bi pa lahko bilo malenkost več in večjih (čez celo stran) dobrih mačk, da bi si jih lahko limali na stene. Dost imam Gansov. Pa še to: ali lahko na tole pismo kdo odgovori?
Pozdrav od korošca Andreja.

Precej kritik doživljamo, a prejmemo tudi dosti pohval. Glede jezika pa takole: tiste ta grde besede uporabljamo samo takrat, kadar se nam zdi, da se drugače ne da povedati in se nam zdi brez zveze sprenevedati se. Butasto pa bi bilo, če bi svinjali kar vsepovprek, ker tako pa tudi nikamor ne pridemo. Za dobre mačke bomo še poskrbeli, ti pa še naprej reklamiraj Ž! Če pa imaš še kakšno pripombo, kar piši, bomo veseli!

Živjo!

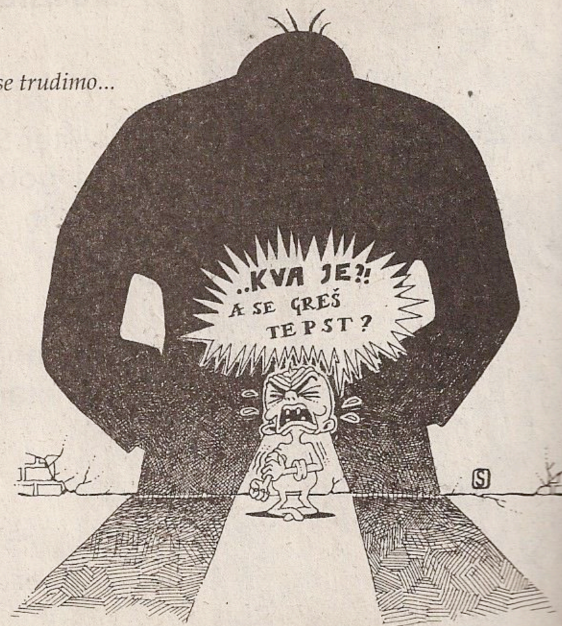
Revija Ž je res enkratna, resno mislim, je full cool in zažiga. Cel naš klas (2. letnik aranžerske) je nor na Ž, res! Všeč nam je ta sproščenost in vse je napisano tako preprosto, res je cool.
Čeprav, kot vidim, se nekateri že zgražajo, da ne bi smeli tako pisati, vendar si mislim, da mladina pa ja mora imeti nekaj takega, ob čemer se sprosti, a ne? Tiste Babje teme so facaste in nekaj me zanima, če bi lahko napisali, kako se je treba po najnovejšem oblačiti, predvsem me zanima, kako se oblačijo v Ameriki in če bi lahko to bolj podrobno opisali in tudi povedali, če se sploh kakšne take podobne stvari dobijo v Sloveniji, ne samo v Ljubljani. Ja, pa čim več o Gansih! Prosim!
Lep pozdrav, Urša, Ljubljana

Kaj storiti? Eni imajo dost Gansov, eni pa premalo. Ni nam lahko. Šmrc. Babje teme pa kar spremljaj, boš ziher kaj dobrega našla. Čao!

Spoštovani!

Nisem dočakala tega, kar sem pričakovala. Nekako imam občutek, da ni tistega "vrhunca". Kot da nekaj iščem, pa ne vem kaj. Razumete? Drugače je Ž strel v polno. Ne menite se za stare tečneže, ki ne znajo drugega kot težit. Kaj, če bi bilo več rubrik, pri katerih bi kontaktirali po pošti? Ampak tisti kotiček "Učimo se makedonsko" je prava stvar. Da dol padeš. Držite se, vsi v uredništvu!
Milena

Se trudimo, se trudimo...

EKSKLUZIVNO ZA Ž

JACKET Made in Italy, naravnost od proizvajalca, SAMO za bralce "Ž"-ja

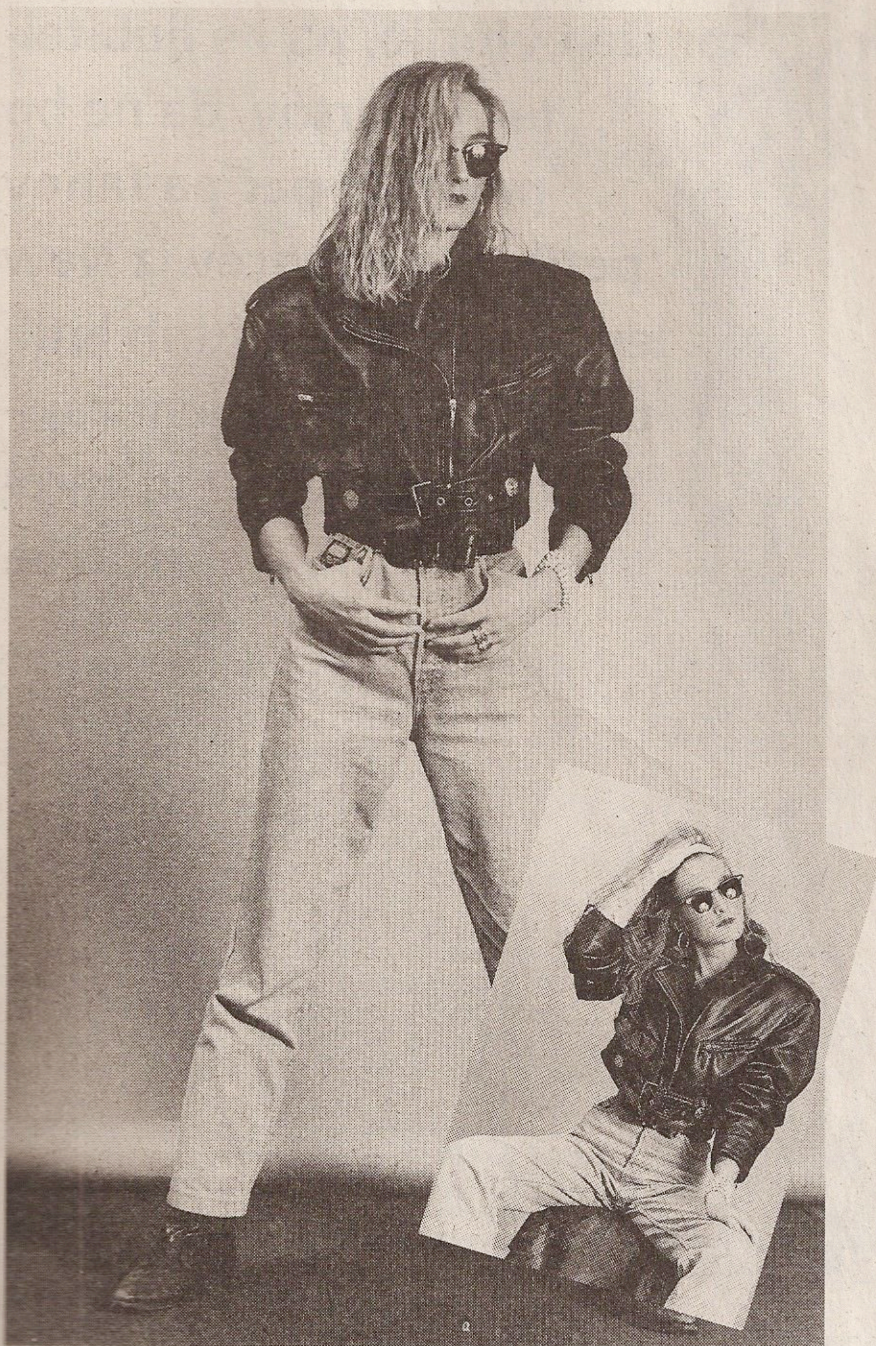

FOTO Ž. BOMBEK

5.896 SIT

+ PTT stroški

odlična imitacija usnja
one size - black only

POZOR

jakna je na ogled vbutiku
JAZZ & GALLUS, Gallusovo nabrežje 29,
STARA LJUBLJANA

Naročilnico pošljite TAKOJ (količina omejena) na naslov: SAR d.o.o. Pobeška 20, 66000 Koper. Dobava takoj. Plačilo po povzetju.

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam ____ kom JACKET

NASLOV: ____

TELEFON: ____

DATUM: ____ PODPIS: ____

Plačilo po povzetju. PTT stroški niso všteti v ceno.

Bon Jovi

Jovimanija ponovno prijema in sproža evforijo, pa ne ljubiteljev jogurtov, da ne bo pomote, pač pa fanov petih domorodcev iz New Jerseya, ki so po štirih letih ponovno pripravljeni zajahati nov veter in zarolati svet.

Jasno je, da govorimo o skupini BON JOVI, ki je s svojim novim singlom Keep The Faith, napovedala vrnitev in odprla sezono lova najstnicam, ki že trgajo s sten posterje raznih Donnyjev ali Jasonov, ter nanje lepijo novo srčkano podobo Jona in kompanije.

Medtem pa kavboji s kitarami naskakujejo lestvice in dajejo možnost t.i. "glasbenim kritikom", da jih ponovno spljuvajo, obrcajo, pobruhajo... tako, kot so jih pred desetimi leti, ko so fantje štartali. Očitali so jim namreč že vse živo. Od tega, da so samo komercialne muhe enodnevnice, da so slab plagiat Scorpionsov in Aerosmithov, pa do tega, da absolutno ne morejo imeti lastnega občinstva, saj so za metalce preveč šminkerski, za ljubitelje popa pa preveč trdi, in podobne bla, bla-je.

Toda vsakemu, ki ima vsaj pet normalno delujočih koleščkov, se postavi vprašanje, kdo je potem kupoval milijone njihovih plat?

Teoretično bi bilo možno dvoje: da so se na Zemljo spustila bitja iz vesolja, pokupila vse izvode in izginila neznano kam, ali pa da plate kupujejo ljudje, ki imajo okus za dober rock 'n' roll. In dober rokenrol bend Bon Jovi tudi so!

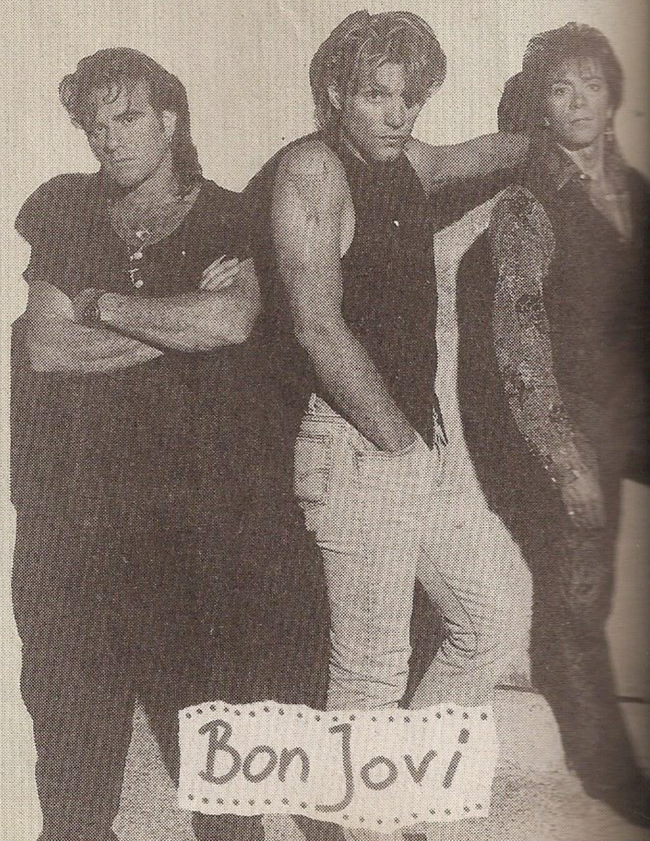
Navkljub številnim udarcem po glavi s

strani globok-
oumnih in vsemogočih
kritikov pa so se fantje obdržali in
pokazali, da je New Jersey sound tisto, kar
ima publika rada. To pa pomeni, da ne opevajo samo
ljubezni, sreče, ampak v pesmih razkrivajo vseameriško, če že ne
univarzalno generacijsko situacijo. Marsikdo tako v Tommyju in
Gini, ki se trudita plačati najemnino, vidi sebe, pa tudi dekle, ki na
zadnjem zicu avtomobila izgubi "much more than that" in fant, ki jo
sprašuje, če sedaj živita v grehu, nista nobena redkost v resničnem
življenju, da o kavbojih na jeklenih konjičkih in divjih mladcih na
cestah sploh ne govorimo....
Toda zato pa je sama zgodba o skupini pravi ameriški "dream come
true". Vse se je namreč začelo, ko se je takrat še najstniški Jon odločil,
da bo postal rock zvezda. S staro akustično kitaro se je odpravil... ne
še v svet..., pač
pa čez cesto k sosedu Al
Perinellu, glasbeniku , ki je prve
kitarske lekcije dajal tudi Davu Sabu, kitaristu
skupine Skid Row.
Tako je Jon vso srednjo šolo v garaži brenkal na kitaro,
ustanavljal in razpuščal bende, tekal za dekleti, bolj kot s testi
pa si je misli obremenjeval s tem, kako se bo prešvercal v
glasbene klube.
Ko pa je bilo srednješolskih let konec, se je tudi njegovim
staršem izkristaliziralo, da s kolidžem ne bo nič. Ker pa tudi
kariera tedaj še ni bila donosna, se je moral zaposliti kot pro-
dajalec čevljev. Vendar pa mu vonj po prepotenih nogah ni
bil pretirano všeč, zato je poskusil srečo kot pizza-boy. Pa
tudi to ni dolgo trajalo - tako je nekega dne serviral pizzo šefu
v glavo, odkorakal domov, si pred špeglom zaprisegel, da bo
rocker ali pa nič... in to prvo se je tudi zgodilo.
Okrog sebe je zbral kitarista Richieja Samboro, bobnarja Tica
Torresa, basista Aleca Jona Sucha in klaviaturista Davida
Bryana in Bon Jovi so bili rojeni. Sprva so nastopali po
okoliških beznicah, vendar so kaj kmalu žagali v rock klubih
kot je npr. Fast Lane, kjer so 12. oktobra letos nenapovedano
nastopili in s tem simbolično proslavili svoj povratek na glas-
beno sceno.
Prav v enem izmed takšnih lokalov pa jih je pred leti odkril
nihče drug kot sam boss Springsteen in ni treba poudarjati,
da je stvar stekla.
Tako je bil že prvi album, ki se je preprosto imenoval Bon
Jovi, pravi zadetek v polno. Seveda se je dosti bolj prijel v
Ameriki, kot pa v Evropi, ki so jo Joviji zbombardirali šele s
tretjim albumom. Vendar pa so komadi, kot npr. Runaway s
prve plate, pravi evergreeni metala.
Še večja terna pa je bil naslednji album 7800 F, ki je bend
zasidral na sam vrh takratne nove ameriške heavy scene,
kamor so sodili še Motley Crue, Cinderella in drugi. Vendar
pa so kljub uspehu fantje v tem času samo ogrevali občinstvo
na koncertih takrat že uveljavljenih ZZ Top, Scorpionsov,
Kiss. Takšna je bila namreč volja Doc McGheeja, ki je bil
takrat njihov manager. Za tiste, ki ne veste, kdo je to, naj

povemo, da bi Doc z najmanjšo lahkoto celo iz Avsenikov naredil mega rockerje.
Med drugimi je odkril že omenjeno "Pisano pošadko" in " Pepelko", skupaj z Jonom pa sta pod odrske žaromete postavila še skupino Skid Row.
Joviji pa so se povezali še z Bruceom Farbairnom, enim izmed najboljših producentov heavy metala, ter skladateljem Desmondom Childom, ki je zložil največje hite Joan Jett, Aerosmithov in drugih. Skupaj so se zaprli v studio in na svet je privekal najuspešnejši album skupine Slippery When Wet. Prodali so preko 14 milijonov izvodov. Album je Jovije naredil velike ter jim hkrati omogočil "break through", prodor na evropsko tržišče. Singli You Give Love A Bad Name, ki je mimogrede predelana verzija skladbe If You Were A Woman And I Was A Man pevke Bonnie Tyler, Living On A Prayer, Dead Or Alive, Never Say Goodbye, so se drug za drugim nizali na lestvicah.
Razprodane, do zadnjega kotička nabite dvorane po svetu, pa so leta 87 iz njih dokončno ustvarile zvezde.
Seveda je bil na koncertih glavna atrakcija migajoči, poskakujoči in leteči (v pravem pomenu besede) Jon. Toda ženski del publike se poleg živahnih modrih oči mehčale tudi rjave, takrat še zelo, zelo sramežljive oči Richieja Sambore. S svojimi 1860 milimetri se je v svoji mladosti zaobljubil košarkaški žogi, kitaro pa je brenkal bolj za hec. Nekaj časa si je kruh celo služil kot košarkaški profi, vendar je kaj kmalu spoznal, da je še daleč od vstopa v Dream Team. Zato je superge in žogo vrgel v kot, si pustil rasti lase, ki jih je oblikoval v ala ananas stil frizuro, začel resno brenkati ter se leta 83 pridružil bendu.
Za razliko od dve leti mlajšega in mnogo nižjega (1780 milimetrov), gobezdavega Jona, je Richie v mladosti veljal za sramežljivega in mirnega mulca. Na divjih zabavah je vedno sedel v kakšnem kotu in namesto da bi objemal dekle, je rajši tapkal žogo ali pa špilal kitaro.
Richieju so kritiki na Slippery turneji očitali, da na odru stoji kot lipov bog in da kaže manj življenjskih znakov od0 let pokopanega mrliča. Toda le redki med njimi so podvomili v njegovo kitarsko virtuoznost. Sambora v skupini predstavlja nekakšnega umetniškega dirigenta in prav on pesmim vdihuje ritem ter tempo.
Oktobra 87 se je turneja končala, vendar si fantje niso privoščili počitka, pač pa so se z isto ekipo ponovno zabarikadirali v studio.
Čez približno štiri mesece je bil četrti album z naslovom New Jersey končan. Čakala pa jih je nova turneja, ki je vključevala 237 nastopov. Tudi ta album je bil totalen smash hit, čeprav so bili komadi na njem načelom dosti manj komercialni kot na predhodnem. Štiklci Bad Medicine, Lay Your Hands On Me, I'll Be There For You ter Living In Sin so na mah osvojili publiko, pa tudi na lestvicah so se odrezali več kot izvrstno. Še več pa so pokazali na turneji. Predvsem Richie je premagal sramežljivost in postal drugi show maker na odru. Bon Joviji pa so sploh znani po tem, da se veliko posvečajo na stiku s publiko. V ta namen so na zadnji turneji v večjih dvoranah postavili nekakšne viseče mostove, tako da so lahko tudi fani iz zadnjih vrst videli svoje idole v naravni velikosti in ne le kot majhne, osvetljene pike na odru. Sicer pa je pri njih publika tista, ki odloči, kaj gre na plate in kaj roma v smeti. Tone posnetega materiala namreč vedno predvajajo kakim petdesetim fanom in ti potem izrečejo zadnjo besedo.
Turneja je popolnoma izčrpala vse člane, le workoholic Jon je hotel delati še naprej. Fantje so mu enostavno rekli okej, pa delaj, in odšli na dopust. Med fani pa je seveda zavladala gromozanska panika. Vsi časopisi so namreč na široko pisali o razpadu skupine, čeprav so Joviji zatrjevali, da je le vprašanje časa, kdaj bodo zopet zašpilali skupaj. No, vse skupaj je trajalo dolga štiri leta. Kaj pa so počeli vmes? Najbolj je seveda garal Jon. Urezal je solo album Blaze Of Glory, v bistvu soundtrack za film Young Guns II, v katerem je celo zaigral mini vlogo. Bil pa je tudi producent relativno zanič albuma Alda Nove. Pesem Blaze Of Glory je bila seveda takoj uspešnica, sledil pa je štiklc Miracle. Na plošči, ki je zelo kavbojsko obarvana, pa so sodelovala mnoga znana imena, kot so Jeff Beck, Elton John in Little Richard.

Sicer pa se Jon zelo rad istoveti s kavboji in njihovim načinom življenja. V Rumsonu, bogatem predelu New Jerseya, kake pol ure stran od okoliša, kjer je odraščal, si je omislil moderen ranč. Na njem srečno živi s svojo ženko Dorotheo, s katero je hodil že v srednji šoli.
V hišni kleti pa nima krompirja in vloženih kumaric, pač pa moderno opremljen studio, v katerem preživi večino svojega časa. Vendar pa Jon kljub slavi in uspehu hoče živeti normalno in se trudi, da ne zleti preveč nad oblake ter s tem zgubi pogled na zemljo. Zato ob večerih večkrat obišče stare mladostne prijatelje in se z njimi napije ali pa ob čipsu in pivu na TV gledajo nogomet. Da pa Jom res ni tipičen prepotenten, vase zaljubljen rocker, pač pa preprost tip, ki igra sebi v zadovoljstvo, pa dokazuje njegovo nastopanje z znano ameriško pop-rock skupino Southside Johnny & The Jukes.
Southside Johnny je bil poleg Animalsov in Chuck Berryja Jonov mladostni idol. Johnny je bil producent demo kasete skupine Rest, tako se je namreč imenoval njihov prvi resnejši bend. V času počitnic skupine Bon Jovi je Jona zgrabilo domotožje po malih zakajenih klubih. Zato je poklical Johnnyja in se mu ponudil za ritem kitarista. Tako je veliki Jon, ki je v velikih športnih dvoranah zlahka rolal nepreštevno množico, postal navaden kitarist, plačan s 75 dolarji na večer. Jedel, spal in potoval je skupaj z drugimi člani skupine in kot sam pravi, užival "kot pes". Drugače pa zase pravi, da je romantična, nežna duša in nima niti najmanjšega pojma, zakaj je ženskam všeč. Zaveda se, da je otrok s ceste, ki mu je le s trdim delom uspelo in na to je več kot ponosen. Zelo dobro se razume s svojimi starši, posebej z očetom, frizerjem. Oče je namreč vsa ta leta skrbel za Jonovo fenomenalno čupo, ki pa je danes ni več (smrk, smrk). Sin pa se mu je oddolžil tako, da je MTV-ju prodal njihovo staro hišo, za ta cash pa staršema kupil novo, seveda veliko večjo.

Kaj pa so v tem času počeli drugi? Tudi Richie je posnel solo album "Stranger In This Town", na katerem sta se pojavila tudi bobnar Tico in klaviaturist Bryan. Seveda stvar ni bila niti pod razno tako uspešna kot Jonova. Drugače pa ga je Richie malo sral s Cher, potem pa se ves skesan vrnil v naročje dolgoletne punce Tracey.
Bryan je naredil še soundtrack za film "The Netherworld", medtem ko basist Alec v štirih letih ni mignil niti z mezincem po kitari.
Toda to danes nikogar več ne zanima. Fantje so spet med nami z novim albumom, novim imidžem, ki sta oba odraz bolj zrele, odrasle podobe Bon Jovijev v devetdesetih. Album "Keep The Faith" ni ponovitev "Slippery When Wet", in tisti, ki to pričakujete, boste zelo razočarani. "Odkar nas ni bilo, se je marsikaj spremenilo v nas samih in tudi na glasbeni sceni. Vsi jih imamo že 30 in nima se smisla pretvarjeti, da smo še vedno mulci. Zato nazaj ne prihajamo z lasmi do riti, niti ne z muziko a la Pearl Jam," izjavljajo te dni.
Da so se Bon Joviji osamosvojili, obrnili stran od tega, kar so bili, pa priča dejstvo, da so prekinili sodelovanje z njihovim menedžerjem Docom McGheejem. "Nihče nas ne bo več izkoriščal," novinarjem zagotavlja Jon.
"Človek se mora spreminjati, sicer postane parodija samega sebe. Si me predstavljate, da bi danes, star 30 let, še vedno prepeval You Give Love A Bad Name, oblečen kot Elvis...," pa komentira svoj new look.
Skratka, preprosta podoba in dobra glasba sta tisto, kar nam ta hip ponujajo Bon Jovi. Nova plata je menda najboljše in najbolj zrelo delo skupine. Na njej poleg naslovnega štikla izstopa še dolg, nekoliko epski komad "Dry County", pa tudi druge stvaritve so več kot odlične. Album je prišel na prodajne police ta mesec, januarja pa se bodo fantje podali na promocijsko turnejo. Pri nas jih verjetno ne bomo videli (ali pa?), zanesljivo pa jih lahko srečate 31.3. na Bavarskem, v Muenchnu.
Bon Jovi torej še ne sodijo med staro šaro, tipčki imajo še mnogo potencialov in energije, kar pa je najpomembnejše ....imajo pravo rockersko srce in dušo, ki do sedaj še nikogar nikoli nista pustila na cedilu.
In zanesljivo ne bosta niti skupine Bon Jovi !!!

Brigita & Urša

GLASBENE NOVICE

pripravlja Matjaž Ambrožič

Na glasbeni sceni je nastopilo neko nenavadno zatišje. A ne zato, ker glasbeniki ne bi hoteli ravno v predbožičnem času, ko povsod po svetu ljudje najbolj veselo razmetavajo z denarjem, največ zaslužiti, ampak zato, ker nihče noče sprožiti kakšnega ta pravega škandala. Ti ponavadi naše tete in strice odvrnejo od dobrih namenov, in tako se lahko zgodi, da nam Božiček namesto dobre kasete ali CD-ja prinese (samo) pomarančo. Oh, sranje.

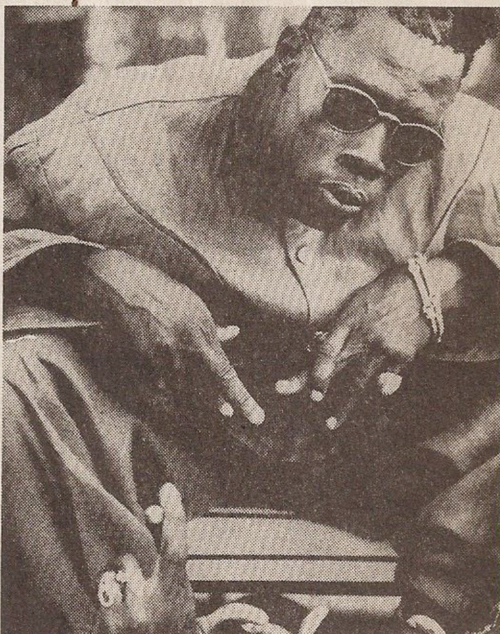
Zadnji mesec se je nekam potuhnila celo **Madonna.** Najprej cirkus okrog njene knjige Sex, potem okrog plošče Erotica, zdaj pa prefriganka čaka v svojem newyorškem deset-

Madonna iz knjige Sex

sobnem stanovanju in po telefonu sprašuje distributerje njenih umetnin, če je bil promocijski rompompom dovolj učinkovit. Predstavljajte si, da Madonna z rezultati ne bo zadovoljna. V tem primeru bo že prihodnje leto vsakomur, ki ji bo pisal, dovolila, da jo poboža po riti. Madonna pa se je ob perverznih mislih spomnila tudi na svoj novi film, ki ga bodo prav kmalu začeli tudi snemati. Naslov bo Shake Eyes.

Shabba Ranks - Mr. Loverman

BOYZ II MEN

Čisto potihem pa je v trgovine prišla tudi plošča, ki je naslovljena zelo preprosto **Freddie Mercury Album,** na njej pa so zbrane vse njegove velike solo uspešnice, od The Great Pretender pa do Barcelone, vmes pa še in še. Zadeva ima, zanimivo, zelo rahločuten in nedolžen izgled, saj se Freddie na ovitku plate prav vsakomur zasmili. Vsaka babica bi rekla : "Joj, kako je pa ta gospod lepo pel". O.K. Zdaj se pa vprašajmo, kako dobiš adidas. Tako, da lepo poješ? Jok. Freddie je bil v svojem življenju tako zelo perverzen, da so ga, takoj ko so zvedeli za njegove razuzdane razvade, nemudoma povabili v nebesa.

Črnski mladinski soul kvartet **BOYZ II MEN** je postavil svojevrsten rekord, saj je njihova uspešnica End Of The Road šele tretji hit, ki se mu je uspelo na samem vrhu ameriške top lestvice obdržati več kot deset tednov. To je nazadnje uspelo legendarnemu Elvisu Presleyju s skladbo Don't Be Cruel davnega leta 1956, še prej pa prapotopni skupini Ink Spots in njihovi popevki The Gypsy iz leta, ohoho, 1946.

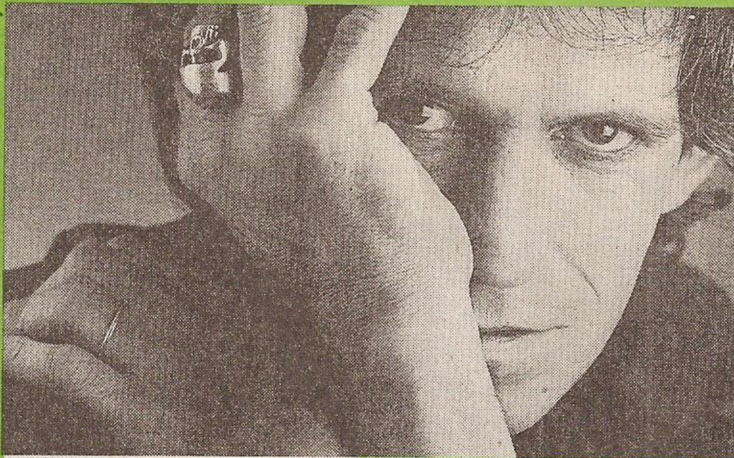
Za vse, ki hočejo biti IN, pa napotilo k poslušanju največjega šminkerja z Jamajke, ki sliši na ime **Shabba Ranks.** Mož ni novinec v glasbenih vodah, res pa je, da je dokončno uveljavitev dočakal sredi letošnjega poletja, ko so predvsem na MTV-ju do nezavesti vrteli njegov odlični disco-reggae-rap hit Mr.Loverman. Naslov verejtno pove vse, saj Shabba skriva svoje pohujšljivosti le v celofanu. Zase pravi, da ima največje srce na svetu, mi pa vemo, kaj vse to (lahko) pomeni. No, Shabba je prejšnji teden izdal svoj novi album X-tra Naked, na njem pa je med drugim tudi njegov novi hit Slow And Sexy. Dost u redu.

Vanessa Paradis in nova ljubezen Lenny Kravitz

Stari **Keith Richards**, z Mickom Jaggerjem sovodja The Rolling Stones, je zato, da mu ne bi bilo preveč dolgčas, izdal še en solo album Main Offender. Je pa izdal novo plato tudi še starejši stric, najznamenitejši bluesman **John Lee Hooker**. Njegov izdelek nosi naslov Boom Boom, prav tako kot tudi hitštiklc, ki je uporabljen še v TV reklami za kavboljke znamke Lee.

Ena najbolj vročih stvari na glasbenem trgu pa je ta trenutek novi album **Vanesse Paradis**, simpatične Parižanke, ki je svoj prvi uspeh dosegla že pred šestimi leti sprikupno popevčico Joe Le Taxi, ki jo poznajo vsi tisti, ki so kadarkoli poskusili cha-cha- cha plesne korake. Vanessa je od takrat izdala dva albuma, zadnji pa je pravzaprav prvi, ki ni namenjen samo francoskemu, ampak predvsem ameriškemu in angleškemu poslušalstvu. Ker pa ji, kot sama pravi, zaradi uspehov Francozi zavidajo, je pred kratkim spokala v New York. No, zdaj pa bistvo. Preselila se je k svojemu dragemu Lennyju Kravitzu, uspešnemu rockerju, ki ji je seveda pomagal pri izdelavi albuma. Zato se ne gre čuditi, da se prva uspešnica na njem imenuje zelo enostavno : Be My Baby.

Keith Richards

PROMOCIJE

V četrtek, 19. novembra, je skupina **Pop Design** na Ljubljanskem gradu pripravila veliko zabavo, na kateri so pili in jedli mnogi znani Slovenci.

Skupina je predstavila svojo novo kaseto in nov videospot Somebody Called Me Tonight, ki ga je zrežiral Vojko Anzelc in ga je pohvalil celo minister in predsedniški kandidat Jelko Kacin. Sicer pa imajo fantje tudi ogromno načrtov za naprej, ti pa vključujejo tudi preboj v tujino. Tone Košmrlj je odgovoril na nekaj naših vprašanj.

Pevec Vili Resnik in Anja Rupel (službeno)

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Del načrta - posneti videospot - smo že uresničili. Sedaj pa bi vsem radi predstavili, kar smo naredili. Želimo si, da bi se ime Pop Design pojavilo v Evropi. Zato bomo jeseni izdali ploščo v angleškem jeziku za Evropo, pa tudi za Kanado in Avstralijo.

Kje ste posneli videospot in kako ste z njim zadovoljni?

Delali so ga v Studiu MI. Zelo nam je všeč, ker nas pokaže v pravi luči. To je točno tisto, kar smo hoteli imeti - da se vidi, kakšni smo na odru, v živo.

Kaj naredite za to, da si pridobite čim več oboževalk in oboževalcev?

Nič. Smo taki kot smo. Ogromno ljudi nas sprašuje, če nastope naštudiramo vnaprej. Vendar pa smo že toliko časa skupaj, da se na odru enostavno samo pogledamo in že vemo, kaj bomo naredili.

Kdo v skupini ima največ uspeha pri oboževalkah?

En sam odgovor je pravilen - vsi.

In kakšen okus imate?

Nam so všeč večinoma vse ženske. Včasih so to blondinke, včasih črnolaske.

Kaj pa rdečelaske (sprašuje rdečelasa Sonja)?

Absolutno - tudi rdečelaske. Kadar je rdeča luč, so prav te najboljše.

Sonja Javornik

Marko, Dare, Zvone, zlata plošča, Pero , Ivan - to so Sokoli

Sokoli so pred kratkim izdali svoj novi album z naslovom SATAN JE BLAZNO ZMATRAN, ki so ga promovirali v Vinoteki Gospodarskega razstavišča. Ob tej priložnosti je založba Helidon Sokolom tudi podelila zlati CD za njihov prejšnji, drugi album MARIJA POMAGAJ. Sicer pa je bilo v Vinoteki zelo zabavno, podjetje Eurospekter, ki je bilo sponzor albuma, je poskrbelo, da prisotni niso bili žejni ali lačni (Tquila sunshine).

Cannabis legal

V preteklosti se je že nekajkrat govorilo o legalizaciji t.i. mehkih mamil, a je ta tema vsakokrat tiho poniknila. Danes je to vprašanje spet aktualno. Sprašujemo pa se, ali je to res prava rešitev?

V Združenem kraljestvu, kjer Bog že davno ne varuje več kraljice in njenega "fašističnega režima", kot so pred leti peli Pistolsi, gre vse narobe. Rudarji, IRA in sedaj še evropski zakoni. Ti pravzaprav še najbolj zadevajo nevrotične prostozidarske in aristokratske politične bruhce, tako rekoč direkt v žilo. Gre namreč za droge. Ja, seveda, kaj pa bolj zadane kot to. Medtem ko ti priskutni in dvolični masonarji ziher takole kje na skrivaj, na skrivnih sestankih, spohajo kakšen žolah (džoint), pa so javno zelo žilavi, kar se tiče spremembe restriktivnega zakona o mehkih mamilih. Ziher si med prašek mešajo moko, da se jim tako pacajo možganske arterije. Brain drain.

V glavnem, Evropa se združuje, to je jasno, in sicer tudi kar se tiče drog. Zato naj bi se tej situaciji prilagodili tudi zakoni. In Britanci imajo glede tega, kot že rečeno, zelo zankozavratne predpise. Trenutni liberalni tokovi po evropskih vijugah pa so taki, da jim vse bolj prihaja na misel, kako bi, kot so to v Španiji in Holandiji že zdavnaj poštekali, legalizirali t.i. mehka mamila, trdih pa ne. In džentlemene to zelo sekira.

Na MTVju so pa frajerji, pa so pred kratkim izvedli mnenjsko anketo tako med pop zvezdami kot tudi med strokovnjaki. Med prvimi so bili zanimivi naslednji:

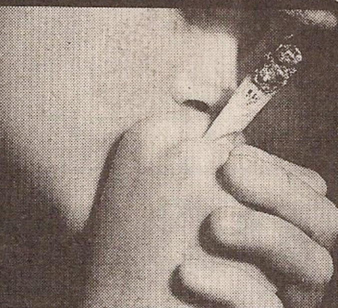
Sting pravi, da se strinja z legalizacijo marihuane. "Zakaj bi policija zapravljala čas z nekom, ki ima pri sebi cigareto ali dve travi ali kaj podobnega."

Boy George je sicer mnenja, da bi s tem (z legalizacijo mehkih drog) še več ljudi padlo niže. Toda, če oblast dopušča ljudem, da kadijo tobak in pijejo alkohol, ki nista nič manj nevarna ali pa še bolj, potem naj pač ljudem dopustijo tudi ta "užitek".

Henry Rollins je povedal, da pozna mnogo ljudi, ki se dopirajo in je prepričan, da trava ni nevarna.

No, iskrena pa je bila tudi najstniški rajc-model Kylie Minogue, ki je priznala, da je sama avionična že po dveh kapučinih in cigaretah, kaj šele da bi se še z zelenjavo našponala. To bi bilo pa tu mač.

Lionel Ritchie, zrela sablja, je pesimističen: "Koliko mladih trenutno izgubljamo zaradi alkohola in drog, koliko? Too many."

V Amsterdamskem muzeju Cannabisa pa upravitelj zagotavlja, da je bila ta vrsta halucinogenega zelenja včasih v Veliki Britaniji dovoljena. Še več, gojenje je bilo celo predpisano, saj so te zadeve takrat potrebovali za mornarico in podoben državni kanon futer. Tako nekako, kot danes tripajo showbiz zvezde, da zdržijo svoje pangalaktične travme.

Svoje je pristavil tudi Ray Cokes, najbolj duhovita oseba MTVja v oddaji Most Wanted, kjer je izpoljal anketo za ali proti legalizaciji (tudi v živo) med gledalci iz vse Evrope. Ni treba posebej poudarjati, za katero varianto se je mladež v glavnem odločila. Toda to niso bila običajna pubertetniška preseravanja, ampak argumentirani odgovori. Bil je tudi tak, da je marsikdo že tako ali tako preveč frustriran z gledanjem stupidnih oddaj na TV.

K popotovanjem v svet cvetja, tega je namreč vsakič dovolj tudi za 1. novembra, se bomo v Ž-ju še vrnili, saj je situacija tudi na sončni strani Alp zadnje "priznane" čase precej "rožnata". Zato ne bit bedasti in razumet morebitno legalizacijo tako, kot da bi to pomenilo rešitev kakršnega koli problema. Ne, to pomeni, da bodo neumni ljudje dobili pravico, da svoj inteligenčni kvocient še znižajo.

Iztok Dimc

Avia band

Šest šarmantnih mladeničev, ki so skupaj že dve leti pod imenom Avia Band, je na tržišče poslalo kaseto z naslovom Vse luči, ki je izšla pri ZKP RTV Slovenija. Fantje so začeli z željo, da bi zabavali ljudi na plesiščih in zabaviščih doma in v tujini. Zato so igrali predvsem popularne skladbe, ki so bile v tistem času na lestvicah. V dveh letih skupnega druženja pa se je nabralo dovolj avtorskih skladb za kaseto, ki pomeni prvi odločnejši korak na slovensko glasbeno sceno. Vse skupaj se je resno začelo lani decembra, ko so posneli romantično skladbo Polnoč in udarno To smo mi. Za prvo so posneli tudi videospot, ki je pomenil, da mislijo resno, ker brez videa danes pač ne gre. Pesem To smo mi je priplezala na lestvico Stop Pops 20, kar je za mlado skupino zagotovo velika potrditev. V maju so v studiu Cankarjevega doma posneli še ostale skladbe za kaseto in ena izmed njih, Sanjala bom kostanje, je šla takoj na lestvico in s tem tudi v ušesa poslušalcev in gledalcev, kajti skupina je dobila svoje mesto tudi v televizijskih, predvsem mladinskih oddajah. Na kaseti je tudi Avijina inačica uspešnice dueta Ten Sharp z naslovom You, v tem primeru Ti. Skupina je bila tudi reden gost na ljubljanskem gradu, kjer so, kar sploh ni čudno, navduševali predvsem mlade dame, in njim je posvečena skladba Grajska dama. Na lestvici pa se že nekaj časa vrti balada z naslovom Glej. Pred kratkim so na portoroški obali fantje posneli videospot, poln romantike in nedovoljenih nežnosti.

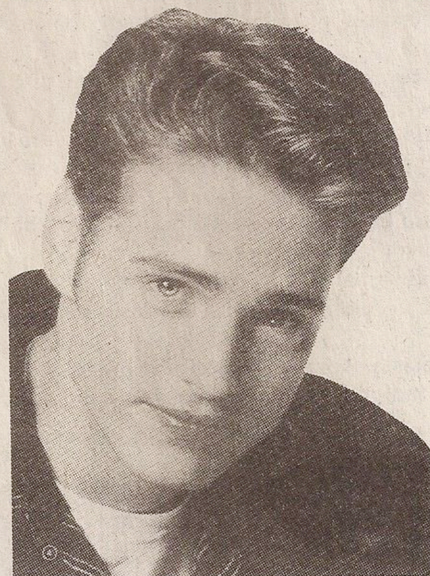
Kot se spodobi po izidu novega projekta, pa bo tudi Avia Band našel kar nekaj prostora v televizijskih oddajah, najprej v Zdravu, potem pa še v glasbenih oddajah nacionalne TV hiše. Slogan skupine je "The Best Show", vedno in povsod in nikoli z levo roko. S promocijo bodo nadaljevali povsod po Sloveniji in morda še kje drugje.

zasedba:
Aleš Turnšek - Turi, vokal, sax Danijel Čampa - vokal Igor Kulašič - bobni, vokal Matej Strah - klaviature Miha Meglič - kitara Dragan Topič - bas

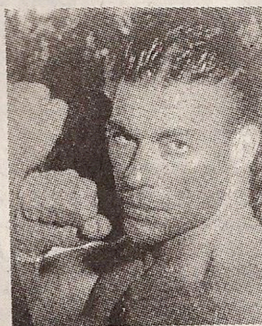
Snannen Doherty iz Beverly Hillsa 90210 ne gre nikamor več brez pištole. Vzrok za to so obsceni telefonski klici in pisma, ki ji jih vneto pošilja občudovalec - manijak. Shatzza (po domače) premišljuje o nakupu najnovejšega tipa laserske brzostrelke. Iz zaupnih virov smo izvedeli, da je Janša že ponudil temu ustrezne inštrukcije!

Pridni Brandon je v resnici kar precej živahen **Jason Priestly**. Zaradi omamnega okusa tobaka in piva je pri šestnajstih spoznal, da s strogim življenjem ic-playerja ne bo nič. Spokal je kovčke, se iz Kanade preselil v Los Angeles, se kot meteor pojavil v videu Roya Orbisona I drove all night in kmalu za tem je padla ponudba za vlogo v seriji Beverly Hills. Ker je zelo kratkoviden, nikakor ne bodite razočarani, če ga boste srečali na tekočih stopnicah kakšne veleblagovnice in vas ne bo prepoznal.

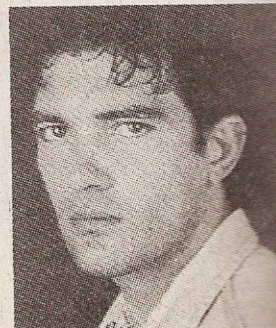
KDO JE KDO?

Jean Claude Van Damme,

31 letni Belgijec je pravi mojster borilnih veščin. Le-te je seveda s pridom uporabljal v vseh svojih filmih, kot body-builder pa je bil močan tekmec Arnoldu Schwarzeneggerju. Body-building je, kot kaže pri Van Dammu družinska zadeva, saj se je z njim zelo aktivno ukvarjala tudi žena Gladys Portugues, s katero ima dva otroka. Sicer pa je zelo iskan igralec, saj vsi njegovi filmi prinašajo veliko denarja.

Antonio Banderas,

rojen avgusta 1960 v Malagi, je z 31 posnetimi filmi v samem vrhu po zaposlenosti. Je najljubši igralec Pedra Almodovarja, s katerim je posnel vrsto izjemnih filmov. Ameriko je osvojil s filmom Mambo Kings, v kartkem pa ga bomo videli v vlogi mladega Mussolinija.

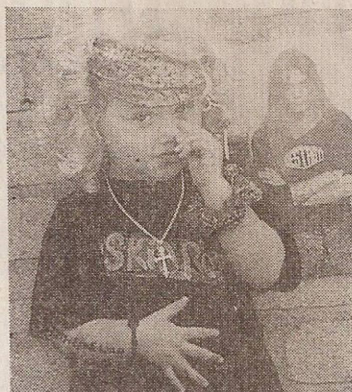

Gospa **Ciccone** je ekskluzivno za Ž izjavila, da kljub podobnosti (v vseh ozirih) z gospo Cicciolino ne bo šla po njenih stopinjah. Prejšnji petek je namreč Madonna umaknila svojo kandidaturo za ameriški senat. Clinton zdaj pretaka grenke solze razočaranja.

Ste se kdaj vprašale, kakšnega ima **Richard Fairbrass** (Right Said Fred)? Mogoče vam bodo dale odgovor njegove spodnjice. O Richard, Richard, kako ga spraviš v avto? Medtem pa se po Ljubljani šušlja, da Pero Lovšin hodi okrog kar brez njih. Za primerjavo so tu še spodnjice Markyja Marka, ki se blazno dobro počuti v firmi Roberta Kleina, zato jih na vsakem koncertu tudi ponosno pokaže (spodnjice namreč).

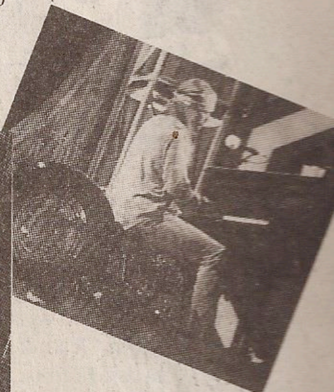

Angelski glasek v štiklcu Enter Sandman pripada dveletni **Anneli**, ki je tourala z Metallico in Gunsi. Najmlajša rockerica pa se v privatnem življenju meče za prelepim Sebastianom iz skupine Skid Row. Očitno ji brade niso všeč.

Ljubiteljice Gunsov je v zadnjem tednu pretresla novica, da se je poročila divja zver, imenovana **Slash**. Srečna ali nesrečna izbranka pa ni Čita, ampak vrhunska manekenka Renee. Ker ju džungla privlači, sta odšla na poročni safari v Kenijo. **Axl** se ga je od silne fovšije (poroka s Stephanie ni uspela) napil in se s harleyem zaletel v klavir. Nihče razen njega ni bil vpleten v nesrečo, zato g. Rose ne bo izgubil svojega vozniškega dovoljenja.

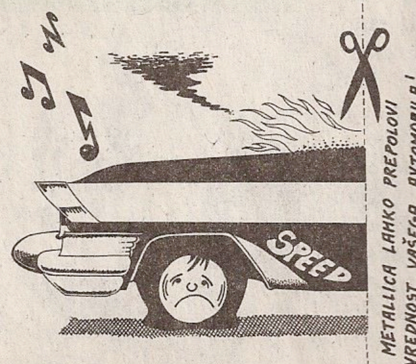

Glasba in avtomobilizem

Malo vam bomo predavali o heavy metalu. Na primer, škodljivi vplivi metala na avtomobile, avdio tehniko in sosedov omet. Zmenjeni? Zmenjeni. Sinonim za metal je, jasno, Metallica. Preden greš spat, si zavrtiš eno stran njihove plate na stružnici, tako, za uspavanko. To ti tako spuca možgane, da jim, sesutim, ne ostane nič drugega, kot da se izklopijo in zaspijo. To je medicinsko stališče. Tehnično gre pa takole. Nekdo uštopa enega vosla (mene) in se pelje neznano kam. In tipo pribija Metallico, da fršterker še dihat ne more. In potem avto v ritmu muzike tadadam tadadam tadadam crkne. Šofer se poglobi v razčefukano mašino, ti pa štopaš dalje. Poglejmo zdaj problem s šoferjevega stališča. Šiba muzka sto na uro, zvočniki šklepetajo ko nori, samo Master, Master se sliši, in potem naenkrat krzzzbum krack in se ti vsi smejijo, ker v talepših cunjah šraufaš ko budala. Brez zezanja. Če poslušaš Metallico v avtu, imaš desetkrat več možnosti, da ti bo kripa nepopravljivo crknila, kot pa če bi poslušal, recimo, Ganse. Zakaj? Zato, ker Metallica nabija v ritmu 4500 obratov in tresljaji iz zvočnikov rahljajo kable, odvijajo vijake in zaradi hrupa niti ne opaziš, kdaj ti kripa razpade. Ne verjameš? Okej, evo ti primera. Najbolj friški, kar jih je. Iz prejšnjega tedna. Moj.
Gibam po roudu ko manijak z neverjetno hitrostjo 86,5 km/h, Metallica šiba: Die tadadada by my hand, tadada, I creep across the land, tadadada, killing first born men, tada dam tada dam tam, mislim, kakšen strahotno megakul dober tadadadam, nakar začne avto poskakovat v ritmu, jeee, in slišim v zvočniku en tadadadam preveč, ki postane tadadadadada. Ustavim, mašina reče rrriiibbb!!! Spogledava se, jaz inu moj kasetar, ki ne reče nič, razen I'm Creeping Death. Pogledam škodo. Jasno, ene zadnje gume skoraj ni več. Potem zaslišim še znani in prekleti škrrriiiuiiip kasetarja, ki veselo potegne trak moje uboge Metallice v svojo notranjost in nesreča je popolna. Za desert, motorče reče ščččččč ter spusti ven še preostanek olja in že sem navaden pešec. Pa še v ušesih mi šumi od 110 decibelov, tako da sem 100% blesav. Če boste kdaj imeli kak omembe vreden avto, nikar Metallice vanj. Ziher.
Ja. Potem sem uštopal enega tipota, ki me je pripeljal do uredništva Ž-ja in Jonas mi je posodil telefon, da sem svoje bauke & jauke spustil svoji Mutti v slušalko, da mi je poslala pomoč (jasno, kdo pa še danes nosi rezervno gumo s sabo?), nakar sem se še zmenil s chiefom, da bom delal za Ž & dobil sem še kartico, kjer piše, da sem z dušo in srcem privezan na flašo, pardon, cajtung. Tu sem. Zdaj me pa mate.
Po (ne)uspešnem šraufanju (odtrgal sem en vijak) sem prišel domov in vklopil svojo rezervno kaseto Metallice. Čakam, čakam, čakam, nič. Aha. Variante so: glava na kasetarju je tako zanič, da ne špila; zmanjkalo je lektrike; crknil kasetar; (oh, groza, oh dismay, o trinajst ožigosanih, ampak to se največkrat zgodi) potegnilo je trak. Obveljalo je to, zadnje, in je kasetar letel skozi okno, kajti to je bila že tretja maxelca z Metallico, ki mi jo je požrl, prasec. Nov nasvet: ne kupujte SONY kasetarja, še posebej, če imate MAXELL kasete. Ti dve firmi se očitno ne moreta med sabo. Ziher. Kupte si CD plejer, diska vam ne more noter potegnit. Vsaj mislim, da ne. Kaj pa vem. Kot ste videli, Metallica lahko posredno povzroči kar nekaj težav. Da ne omenjam sosedov, ki norijo in se brez zveze nekaj derejo, ker jim odpada omet z zidov, kadar do fula pribijate vseh svojih 15000 vatov ozvočenja. Nimajo pojma, kaj je dobra muzka.

Easy Mucy

fotoreportaža

HVALA BOGU, DA SEM ŠTAJERC

Maribor je mesto treh mostov - starega, novega in dvonadstropnega. Deli se na desni in levi breg. V njem največ kriminala - kar štirikrat več kot v Ljubljani.

Naša reporterka Sonja je bila nad Mariborom zelo navdušena

Mrzlo in deževno popoldne je bilo, ko sva se s fotografom Dejanom odpravila v Maribor. Ker sva oba pristna Ljubljančana in slabo izobražena kar se tiče poznavanja naše ljube domovine, sva se predhodno dobro informirala o Mariboru pri prijateljici, naturalizirani Ljubljančanki.

Tako sva ob prihodu v štajersko prestolnico natančno vedela, kam in kako - odpravila sva se naravnost v hotel Orel. Stoji v središču mesta in ga prav zato toplo priporočam vsem, ki se odpravljajo v Maribor. Ob tem naj povem, da so sobe zelo lepo opremljene, imajo televizijo s štiriindvajsetimi programi (jaz sem se najbolj razveselila MTV-ja), imajo tudi telefon in ker gredo impulzi na račun, ki ga plačajo moji nadrejeni, sem seveda takoj izkoristila trenutek in preverila, kaj se med mojo odsotnostjo dogaja v mojem rodnem kraju.

Prazna želodca sta naju prisilila, da sva se kljub močnemu dežju odpravila na potep po mestu. Najina prva ugotovitev je bila, da so Mariborčani sladkosnedi. Imajo namreč ogromno slaščičarn. In to s sladkarijami izvrstno založeno mesto mi je takoj seglo globoko v srce.

Ko sva premagala lakoto in sva se dobro nažrla ocvrtih kalamarov, so najine oči zaznale tudi objekte, ki niso neposredno povezani s hrano. Tako sva prišla še do ene pomembne ugotovitve - v Mariboru imajo ogromno bank. In tudi to je precej dober znak. V kinu so tisti dan igrali tile filmi: Moški za ženitev, Rajsko poletje, Ne reci mami, da smo sami in pa Batmanova vrnitev.

V Mariboru se ne dogaja prav veliko. Tudi zato, ker ni prave publike. Tako da se tisti večer, ki sva ga z Dejanom preživela v Mariboru, ni dogajalo prav nič. V opravičilo morda lahko povem, da je bil ponedeljek, ki tudi v drugih krajih naše ljube domovine velja za najbolj zaspan dan. No, tako nisva imela ravno dosti izbire. Novinarski klub, v katerem so prejšnji dan odprli novo razstavo Vojka Pogačarja, je bil zaprt, tako da sva šla do MKC- ja, ki je bil tudi zaprt, saj sta imeli spoznavni večer Srednja gradbena in Srednja kemijska šola. Vendar pa so naju, kot predstavnika medijev, vseeno spustili noter. Ugotovila sva, da je približno šestdeset srednješolcev (pričakovali so jih sicer kakih petsto) kljub zgodnji uri (še ni bila devet) popilo kar precejšnje količine alkohola, nekateri tudi že več, kot ga lahko prenesejo, tako da je bilo po tleh že kar precej pisano. Spoznala sem nekega Grega, ki pa ni ne Mariborčan ne srednješolec, ampak je bil ravno tako kot jaz na tem spoznavnem večeru po naključju. Tako mi pač ni mogel povedati nič novih informacij in sva se raje pogovarjala o čisto privatnih stvareh. Me je pa zelo razočaral, ko ga je od vsega, kar sem mu povedala najbolj navdušilo to, da osebno poznam Jonasa Ž., ki ga on obožuje in časti kot idola.

Z Dejanom sva se kmalu preselila v Gledališko kavarno, ki je eden izmed redkih prostorov v Mariboru, ki je odprt po polnoči. Sploh se Mariborčani pritožujejo, da po enajsti uri lahko v Mariboru umreš od lakote, saj se nikjer več ne da jesti. Pa tudi avtobusi vozijo le do polnoči, tako da si mladi pač pomagajo s svojimi nogami.

V kavarni sva se do poznih oziroma zgodnjih ur pogovarjala z veliko poznavalko Maribora Snežano, ki sva jo spoznala na radiu MARŠ. Ko pa so veke postale že tako težke, da sem jih komaj lahko držala odprte, sva se odpravila nazaj v hotel, kjer pa mi MTV ni dal spati.

Še sredi noči so me začeli buditi glasovi iz sosednjih prostorov, saj so v hotelu očitno že zelo zgodaj začeli s čiščenjem. Tako da pravzaprav nisem potrebovala bujenja po telefonu, ki sva si ga naročila, ko sva se odpravljala spat v prepričanju, da se sama ne bova zbudila do večera. Vendar pa se je bilo kljub hrupu težko ločiti od tople postelje in se odpraviti v mrzlo mesto.

Maribor je bil že dopoldne kljub mrazu izredno živahen. Verjetno so se vsi razveselili, ker ni deževalo, in se spravili na ulice. Z Dejanom sva imela veliko dela, saj sva morala na uredništvo revije Kaj, na radio MARŠ, pa še anketo sva naredila med mladimi. In vse to si boste lahko prebrali še v naslednjih Ž-jih.

Preden pa sva se odpravila v Ljubljano, sva si ogledala še eno znamenitost - Gicovo čajnico. Ta čajnica, ki stoji na začetku Tyrševe ulice in je last gospoda Gutsmana, je nekaj čisto posebnega. Tudi v mrzlih jesenskih dneh so stoli tudi na pločniku pred vhodom, nad njimi je nadstrešek, in da gostje res dobijo vtis jeseni, Gico vsak dan po tleh potrese krasne jesenske liste v najlepših rdečih barvah. Sama čajnica je velika kake štiri kvadratne metre, opremljena je s starinskim pohištvom in starimi plakati. Gico da nekaj na opremo svojega lokala. Tako je zanjo lep čas iskal in nazadnje tudi našel eno tistih imenitnih starinskih železnih blagajn - a samo za to, da so mu jo potem inšpektorji prepovedali uporabljati, ker izpisuje račun v eni kopiji in ne v dveh, kajti dandanašnja davkarija zahteva eno kopijo za svoj arhiv. Kaj je hotel ubogi Gico, v svojo čajnico je pač postavil eno običajnih, sodobnih elektronskih blagajn. Duška si da s tem, da kdaj pa kdaj nanjo nalepi listek: "Blagajna ne dela", pa čeprav ni pokvarjena. Sicer je pa resnica, kadar je na njej ta listek, blagajna res ne dela.

Sonja & Dejan

OLLIE & SKATING

Že zadnjič smo opisali, kaj vse sk8er potrebuje, da začne skejtat in rasturavat sebe in ostale objekte ali osebe po svežemu betonu (za njimi ostajajo krvave luže).

Zdaj se postavlja vprašanje, kaj naj dela in kako???? Trik, ki je podlaga skoraj vseh drugih in hkrati trik, ki se vleče že skoraj dvajset let skozi sk8 zgodovino, je "OLLIE". Vse se je začelo v poznih 70-ih, ko je Alan "Ollie" Gelfand, mladenič nadnaravnih sposobnosti, presenetil vso sk8ersko občinstvo s tem, da je na rampi poletel v zrak skupaj s svojo dilo, ne da bi pri tem prijel dilo z rokami.

V začetku so ta trik imenovali "no handed aerial", malo kasneje pa je sk8arska skupnost zanj uporabila ime "ollie", v čast njegovemu izumitelju .

Alan se je kmalu priključil teamu Powell Peralta, a na žalost je hitro prenehal s svojo sk8arsko kariero. Alana pogrešamo že nekaj časa (baje se zapija s tekilo). Njegov duh (vonj-smrad) je še vedno prisoten med nami in vsak sk8er, ki se upre sili gravitacije (s svojim deckom) vsaj za trenutek, mu je lahko hvaležen (lahko mu poljublja noge).

Med leti 1978 in 1980 je prišlo do množičnih variacij tega trika. Za to sta poskrbela Tony Hawk in Steve Caballero na rampu, Rodney Mullen je začel izrabljati flat (ravno betonsko površino), medtem ko sta Mark Gonzales in Natas Kaupas spidirala po klancih navzdol in preskakovala vse, kar jima je bilo na poti (včasih tudi neuspešno). Zdaj živimo sredi ollie revolucije. Skoraj vsem trikom, ki se jih lahko izvaja, se doda malo ta prave primesi, to se pravi ollieja. Zdaj pa, kako postaneš legenda sk8anja?

Oprema mora biti primerna (to ste si lahko prebrali v prejšnji številki), sicer ne bo prišlo do uspehov, vrhunskih dosežkov ali spektakularnih padcev.

Ko stopite na dilo, se začnete poganjati, sprednjo nogo pomaknete malo nazaj, obe nogi skrčite ,telo je napeto, z zadnjo nogo nabijete na tail (zadnji del dile) in se "istočasno" odrinete v zrak. S sprednjo nogo vlečete dilo, pri tem dejanju vam olajša zadevo šmirgl papir, ki je nalepljen čez površino dile. Zelo pomembna je koordinacija gibov. Če si začetnik in ti ravnovesje predstavlja težave, ti priporočam, da ga v začetku vadiš z malo speeda, kasneje boš že sam začutil, česa si zmožen. Zelo pomembni dejavniki so šmirgl papir, sama oblika dile in superge, in sicer zato, ker je od njih odvisno, kako dobro se vam bo sk8 zalimal na noge (nobenega lepila ali čarovnije ni pri tem). Če si ne morete privoščiti profesionalnih superg, nič hudega. Ne smete pozabiti, da imate tudi na nogah dva dobra kosa lastne kože, ki z malo domišljije lahko postaneta zelo uporabna. Znano je (v sk8erskih krogih), da se naša koža zelo dobro lepi (lima) na dilo, sicer je res, da malo boli in da se včasih tudi pojavijo kakšne kapljice krvi, ampak, če ste "ta pravi", boste že pretrpeli bolečino in se prepustili užitku. Morate si zapomniti, da noben sk8 trik ni tako preprost, kakor se nam včasih zdi, iz česar sledi, da boste morali biti včasih zelo trmasti, da boste dosegli cilj.

Trik je zelo uporaben za naskakovanje pločnika, preskakovanje stopnic, klopi ter luksuznih avtomobilov (tipa ferrari, porsche in rolls royce). Na najvišjih ravneh se preskakuje zelenice, peščena igrišča in celo manjše hišice. Veselo na delo (skate čaka)!

Dražen

KAJ? V VODO? TI SI NOR!

POTREBNA SI KOPELI, DRAGA MOJA... KAR PA SE OBLEKE TIČE - SLECI JO! V VODI TI BO V NAPOTO, SPODAJ PA JE TOPLO, VERJEMI! HI - HI - HI!

IN ČE NOČEM?

TO BI ME PA ZELO PRIZADELO, VERJEMI MI... NAJBRŽ BI MORAL POKLICATI SVOJE PRIJATELJE, KI TE ŽE ČAKAJO... ZAGRABIJO TE IN... TVOJE MESO JE NAJBRŽ ZELO OKUSNO...

HI - HI - HI! HI - HI... HI - HI - HI!

NE REŽI SE, BEBEC SMOTANI. KUZLIN SIN! IN NEHAJ TAKO BULJITI VAME!

KAJ SLIŠIJO MOJI UBOGI UHLJI? DA, RES JE... NI VEČ TAKIH BAB KOT VČASIH...

HEJ, VODA JE TOPLA! CELO PRIJETNA!

TOREJ... NE POZABI, DA TUKAJ... NI PRAV VARNO...

KAJ?

NAJBOLJE BO, DA SE NE ZADRŽUJEŠ PRAV DOLGO! MUTANTI, KI ŽIVIJO V VODI SO ZMERAJ LAČNI!

PRASEC!

TO BO NAJBRŽ TISTI PREHOD...

VODA JE VEDNO BOLJ TOPLA! AH... DOTAKNILA SEM SE NEČESA!

ZRAKA!

OH! MOJ BOG

LEPA.. LEPA... LEPA... JUK - JUK!

SEKSA, SEKSA, JA, JA

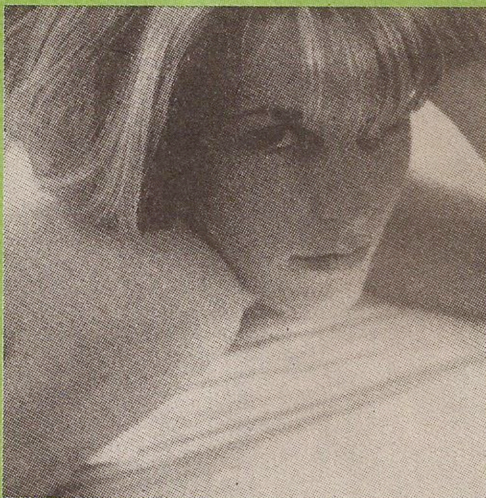
NE, NE, NE! NAZAJ! BOLEZEN... NE!
JA! JA!
SEKSA! SEKSA! JA!
POČAKAJTE! PUSTITE ME! AAAAAAH!
ARRH! ARRH!
NE! BOLI! NA POMOČ!
JUK - JUK!
DOSTI! PUSTITE JO NA MIRU!...
SAMO NA TO MISLITE!
OPROSTI JIM, DEKLE. TOSO MOJE ŽENSKE! MOJI OTROCI... ČEPRAV JIH NE RAZLIKUJEM MED SEBOJ. RADI SE IGRAJO IN MOGOČE MALO PRETIRAVAJO, AMPAK NISO ZLOBNI. PRIDI DRAGA, PRIČAKOVAL SEM TE!
HA-HA-HA!
HA-HA-HA-HA-HA!
15

Hollywood

Moške superzvezde ne zadoščajo več potrebam Hollywooda. Vse več je filmov, namenjenih izključno glavnim ženskim vlogam, v katerih se moški pojavljajo samo še v nezahtevnih stranskih vlogah. Zato pa se pojavljajo nove ženske zvezde, danes vam jih predstavljamo v paketu. Torej, sedem novih, mladih ženskih zvezd.

Bridget Fonda

Nicole Kidman

"To je zelo preprosto," pravi Nicole Kidman, ki igra glavno vlogo v filmu Far And Away s Tomom Cruiseom, s katerim je tudi poročena. "Vse vloge najprej ponudijo Juliji Roberts ali pa Demi Moore, in šele, če jih ti dve zavrneta, se producenti in režiserji obrnejo na nas." Takšna so kruta in neusmiljena pravila hollywoodske džungle, kjer je boj za glavne vloge vse bolj surov. V Hollywoodu ni stvari, ki bi bila bolj nezanesljiva kot uspeh. Vse je odvisno od celotnega vzdušja in prav ta faktor določa, kaj je IN in kaj OUT. En dan je v ospredju fotogeničnost, drug dan pa se osredotočijo na igralske sposobnosti.

Toda določeno število igralk se izogne kompromisom in se jim posreči narediti resno kariero, daleč stran od rumenih časopisov. V novemu filmu Barbeta Schroederja Single White Female (Barbet je že režiral Barfly z Mickeyem Rourkeom in Faye Dunaway) glavni igralki Jennifer Jason Leigh in Bridget Fonda prihajata iz skupine igralk, ki raje poudarjajo svoje igralske zmožnosti kot pa polnijo stolpce trač časopisov. Jennifer Jason Leigh, tridesetletna igralka in hčerka igralca Vica Morrowa, pravi: "Nikoli me ni fasciniral mit Hollywooda. Da bi sprejela kakšno vlogo, sta me morala navdušiti oseba, ki naj bi jo uprizarjala, in scenarij. Priznavam svoje spoštovanje do Marlona Branda, Meryl Streep in Katherine Hepburn. Igralci, ki sem jih naštela, so vedno uprizarjali močne like z veliko karizmatičnosti in so me navdihovali z željo, da bi postala igralka. Nočem delati, kar mi ne ugaja in predvsem se nočem ponavljati."

Njene dosedanje vloge nam to tudi dokazujejo. Razkosana od norega avtoštoparja v filmu Hitcher, posiljena v Flesh And Blood Paula Verhoevena, prostitutka v Miami Blues in policajka, ki podleže drogam v Rush. Jennifer Jason Leigh ceni vloge kompleksnih žensk in pravi: "Ljudje šele v stiku s čudnim in nenavadnim pridejo do spoznanja o svojemu pravemu egu."

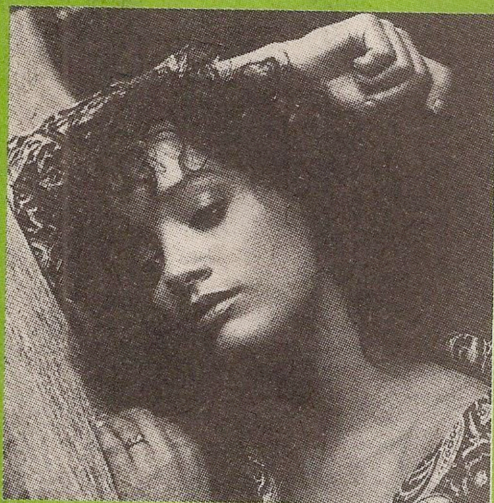
Madeleine Stowe

Začenja s snemanjem novega filma, ki ga bo režiral Robert Altman. Kasneje se bo pridružila bratoma Coen (Barton Fink, Arizona Junior) v njunem novemu filmskemu izdelku. Nastopila bo v naslovni vlogi. Njena soigralca bosta Tim Robbins in Paul Newman. "Na začetku kariere nisem vedela, kaj me čaka," mi je zaupala. "Vedela sem samo, da je igralstvo tisto, kar si želim delati. Imela sem tudi veliko sreče. Na začetku sem bila plašna in sem v bistvu še zmeraj. Igralstvo mi predstavlja najboljši način, da se odprem in da brskam po svoji notranjosti. Delam skratka vse, česar si ne morem privoščiti v vsakdanjem življenju."

Na koncu pogovora je dodala še nasvet vsem, ki hočejo postati igralci: "Če se nisi pripravljen v celoti posvetiti igralstvu, je bolje, da se za to ne odločiš. Preveč bi bolelo."

Bridget Fonda je morala najprej prepričati občinstvo, da svojih vlog ni dobila po zaslugi svojega slavnega dedka Henryja niti svoje aerobikaste tete Jane. Odkrili so jo leta 1988 in od takrat snema s polno paro. Leto za tem smo jo že lahko zapazili v filmih kot so Scandal in Shag. V teh dveh filmih je izpolnila vsa pričakovanja. Dokazala je, da je dobra igralka. Nadaljuje z vlogo sofisticirane novinarke v The Godfather 3 in domišljave ženske, ki je v filmu Doc Hollywood neuspešno pecala Micheala J.Foxa. "Igranja se ne moreš naučiti v enemu dnevu. To je dolgotrajen proces. Za učenje poskušam izkoristiti vsako priložnost, ki se mi sproti pojavi." Ob branju scenarija filma Single White Female še zdaleč ni bila prepričana, da se bo spustila v snemanje. "Preveč enostavna zgodba, ki meji na dolgočasnost." Ampak že po prvemu srečanju z Barbetom Schroederjem, katerega filme zelo ceni, se je zavedala, da je režiser nameraval narediti zgodbo dosti bolj kompleksno in kjer bodo

92, sedem novih

Jennifer Beals

Mary-Louise Parker

Mary Stuart Masterson

morali igralci izpolniti zelo zapletne naloge. Med drugim je izjavila, da je snemanje z njim nekaj izjemnega, ker ima ta režiser natančno predstavo o celotnem filmu. Ob njem se počuti zelo varno (baje se je enako počutila tudi v njegovi postelji), ker se je režiser zavzemal za in podpiral vsakega igralca (še posebej pa igralke). To ji je tudi omgočilo, da se je poglobila in vživela v vlogo.
Bridget Fonda je ravnokar končala snemanje The Specialist, remake filma Nikita, ki ga je pred tremi leti režiral Francoz Luc Besson. Bridget je prevzela vlogo Anne Perillaud, prvotne Nikite in hkrati priznala, da je sprva zavrnila vlogo, ker ni videla razloga za snemanje remakea tako zgodaj, ob gledanju originala pa se je zavedala, da bo zelo težko preseči Anne Perillaud. Toda na koncu se ni mogla upreti skušnjavi. Kmalu jo bomo videli tudi v filmu Singles z Mattom Dilonom, ki obravnava glasbeno sceno v Seattlu. Poleg Dilona in Fonde v filmu nastopa še cel kup znanih bendov, kot na primer Pearl Jam in Soundgarden. Ker film veliko obeta, nam preostane samo, da ga totalno skritiziramo ob prihodu v kinematografe.
V filmu Fried Green Tomatoes At The Wihstle Stop Cafe (na sporedu tudi pri nas) režiserja Jona Avneta, za katerega je to prvi dolgometražni izdelek, so se zbrale Kathy Bates, Jessica Tandy in duo Mary Stuart Masterson in Mary-Louise Parker, dve zelo nadarjeni igralki, ki ju občinstvo zelo slabo pozna (do zdaj še nista snemali porničev). Mastersonova se je tako bala neuspeha v filmski industriji, da se je že hotela odreči igralstvu. Ampak na vso srečo je zbrala toliko poguma in moči, da je lahko nadaljevala: "V začetku sem bila idealistična obsedenka in vsa ta zaskrbljenost je tudi povzročala napetost v meni. Zdaj sem veliko bolj sproščena, moj idealizem pa se je spreobrnil v optimizem." Hčerka režiserja Paula Mastersona je začela svojo kariero, ko je bila stara sedem let, potem pa je sledil dolg premor. S filmom se zdaj aktivno ukvarja že štiri leta in je že nastopala v Garden Of Stones F.F.Coppole ali Mr.North Dannyja Hustona.
Duo Mary-Mary se je v Fried Green Tomatoes osupljivo dobro obnesel kljub temu, da je njuno prijateljstvo in razmerje manj dvoumno kakor v knjigi, po kateri so posneli film.
Nicole Kidman ve, da je večina ljudi globoko prepričanih, da je svojo vlogo v filmu Far And Away dobila samo po zaslugi svojega moža Toma Cruisea. Jezna Nicole pravi, da so takšne izjave plod zavisti drugih igralk: "Šla sem na avdicijo tako kot druge igralke in če ne bi ustrezala, ne bi dobila vloge." Pred svojim prihodom v Hollywood si je mlada Avstralka pridobivala naklonjenost publike v nanizankah (trenutno na TVSL 1 predvajajo Bangkok-Hilton, ki sodi med njene uspešnejše vloge v tovrstnem žanru) in na ta način je tudi izgubila strah pred kamero ter zaslužila kakšen cekin za slabše čase. Far And Away je šele njen tretji ameriški film po Billy Bathgate in Days Of Thunder. Noče biti sužnja Hollywooda. Zavrne veliko vlog in čeprav to počne težkega srca, se mora s tem sprijazniti, ker bi sicer postala preobremenjena. Njen cilj je izrabiti svojo priljubljenost in finančna sredstva za oživitev avstralske filmske industrije.
V filmu In The Soup lahko ponovno odkrivamo sijajno Jennifer Beals, ki se je najbrž vsi spominjamo iz filma Flashdance. Jennifer, ki ni bila nikoli zasvojena s svojo kariero, je po megalomanskem hitu Flashdance nadaljevala s študijem na akademiji umetnosti. Hotela se je izpopolniti, da njena kariera ne bi bila odvisna od instinkta in razpoloženja. Zdi se, da se je Jennifer dobro pripravila na bleščečo kariero, za katero upam, da ne bo imela večjih padcev (za božične praznike je pripravila presenečenje vsem Američanom, kdaj pa bo to presenečenje prišlo k nam, se še ne ve).
Madeleine Stowe je bila zaradi svoje lepote v filmih mnogokrat predstavljena le kot lep kos pohištva ob Kevinu Costnerju v Revenge ali pa ob Jacku Nicholsonu v The Two Jakes. Z dvaintridesetimi leti se je zavedla, da je vredna veliko več in v filmu The Last Of The Mohicans režiserja Micheala Manna pride do izraza njena tako dolgo zavrta bojevitost: "Z Michealom sem prvič začutila, da sem dala vse od sebe," je izjavila. Pred kratkim je posnela thriller Unlawful Entry s Kurtom Russellom, režiral pa je Jonathan Kaplan. Madeleine je vsem dokazala, da je poleg svoje izobrazbe, instinkta, lepega izgleda in intelekta, tudi dobra igralka.

Dražen

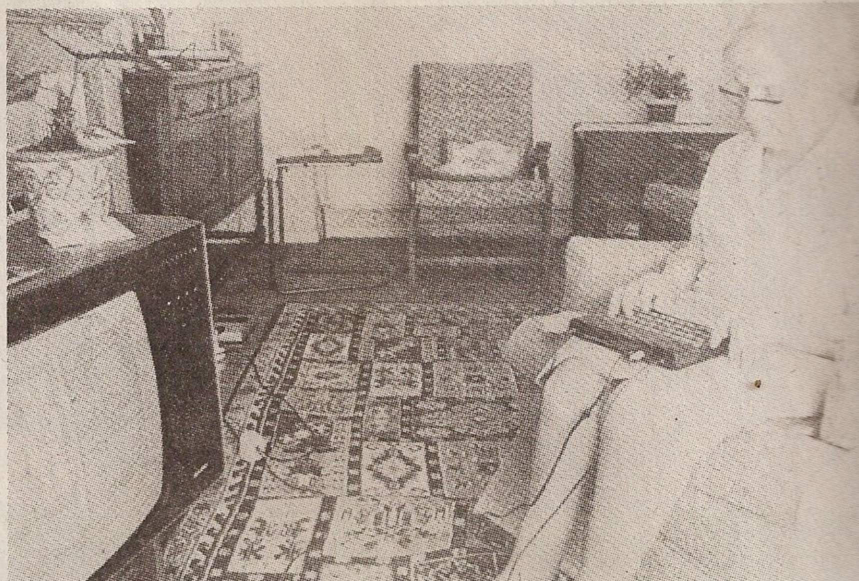

Jennifer Jason Leigh

ZX-Spectrum

Reciklirani spektrumi

Vse spektrumove poenostavitve so razvadile prenekaterega spektrumovca in mnogi so imeli precej težav, ko so presedlali na novejše računalnike. Toda vsaka klobasa ima dva konca in tudi opevani basic je imel pomanjkljivosti. Najhujša je bila silovita počasnost. Basic je bil namreč interpreterski, kar pomeni, da je krmilni program v ROM-u vsak ukaz sproti prevajal v strojni jezik in ga izvrševal. To je počel vsakič, ko smo program pognali, zato je velikoo programskih hiš malo resnejšim programerjem ponudilo prevajalnike, po domače kompajlerje, ki so program v basicu enkrat za vselej prevedli v strojni jezik. Tak program je tekel neprimerno hitreje, toda še vedno počasneje od podobnega pisanega v čistem strojnem jeziku oziroma zbirniku. Svojevrsten (beri slab) je bil tudi urejevalnik za pisanje programov. Ni bil zaslonski, kjer se s kurzorskimi tipkami sprehajamo po celem zaslonu, temveč bolj vrstični. S kurzorskimi tipkami, ki jih je bilo potrebno šiftati, se je programer prebijal skozi listing, in tam, kjer je hotel kaj popraviti, je zopet zašiftal nekaj tipk in se prigrebel do ukaza edit, ki je označeno vrstico potegnil v spodnji, urejevalniški del zaslona. Vse to je profesionalne programerje spodbudilo, da so napisali kopico izboljšanih basicov, med katerimi sta najslavnejša MegaBasic in BetaBasic,

pa tudi prevajalnikov za druge jezike kot so pascal, logo, lisp in celo C. Ob zvoku so daleč najslabši del črnuha tipke. Profesionalcem so se ježili lasje, ko so opazovali mladež, kako udriha po sivih radirkah. Za igre so bile gumice super, za resno urejanje besedil ali programiranje pa skrajno neprimerne. Zato so se bistre glave spomnile, da bi bilo moč tudi za mavrico narediti profesionalno tipkovnico. In tako so kot gobe po dežju nastajale bolj ali manj garažne tipkovnice, med katreimi je bila najboljša ravno naša ines, ki so jo izdelali pri ljubljanskem IEVT. Tipkovnico odlikujejo zelo kakvostne tipke, kakršne je premogel na primer partner, vdelan transformator in prostor za Interface 1 ter mikrotračnik. Razpored tipk je tak kot pri originalu, le da ima ines tudi numerični, kurzorski in funkcijski del, veliko preslednico in povečane tipke shift, symbol shift in enter.

Boštjan Troha

MOBITEL

Ste že kdaj telefonirali v gibanju? Kar med vožnjo, po možnosti v luksuznem avtomobilu? Predstavljaj si, da sediš v velikem Mercedesu, ki pelje z 200 na uro, in kar po telefonu sklepaš kupčijo, vredno kakih 100.000.- nemških mark. Ali pa, da se lagodno voziš po mestu in se telefonsko meniš s svojo bodočo punco, in ko končata pogovor, se ravno parkiraš pred njenimi vrati in jo odpelješ na večerjo. Sliši se lepo, ali ne?

No, tudi pri nas je že nekaj časa mogoč takole razkošje, za poslovneže pa bolj nujno zlo. Kajti Mobitelov telefon včasih zazvoni, tudi ko si to najmanj želiš. Ko imaš na primer polne roke dela s kakšno lepo bejbo. Pogovarjali smo se z Aleksandrom Hučem, ki je pri podjetju Yanni d.o.o. zadolžen za marketing.

Od kdaj se Mobitel pojavlja v Sloveniji, ali se je pojavljal že tudi v bivši Jugoslaviji?

V Jugoslaviji se je pojavil pred nekaj leti, prva centrala je bila v Zagrebu. Tu se je sprva tudi največ uporabljal, šele nato v Sloveniji. Od junija letos pa imamo svojo centralo, ki je tudi najmodernejša v Evropi.

Kako je prodaja organizirana?

Aparate prodajamo na sedežu Mobitela, v PTT enotah in preko naše firme Yanni, ki je najuspešnejši distributer v Sloveniji.

Je Mobitel modna muha, ali resnična potreba?

Iz prodajnih rezultatov je razvidno, da je Mobitel resnična potreba poslovnežev in nikakor ne modna muha.

Se vam ne zdi, da z njim izgubiš še tisto malo miru, ki ga imaš?

Mobitel ima tako dobre kot tudi slabe strani. V poslu je nepogrešljiv, posebej če poslovnež veliko prepotuje z avtom, res pa je, da včasih zazvoni, ko ni treba!

Kaj pa ponaredki?

Tako kot povsod po svetu tudi pri nas naletimo nanje, uporabljajo pa jih samo šminkerji.

Konkurenca, problemi?

Konkurence ni, Mobitel ima popoln monopol, kljub temu pa se obnašamo tako, da bi to čimbolj zakrili. Trudimo se izboljšati pogoje, tako plačilne, kakor tudi pogoje uporabe (novi boljši telefoni, itd.)

Kakšne pa so zmogljivosti prenosnih telefonov?

Slovenija je pokrita 92 - 94%, celotna Hrvaška z otoki, Italija do Benetk in Avstrija do Gradca.

Ali je gibljivo telefoniranje pri nas samo modna muha, ali pa resnična potreba, zaenkrat še ne vemo. Tisti, ki ga imajo, prisegajo nanj, tisti brez njega pa ga zaničujejo. Tako je to. Kako je s to stvarjo, bo pokazal čas. Prav gotovo. Je pa tudi res, da bo moral marsikdo najprej dobiti avto.

Barbara Zajc

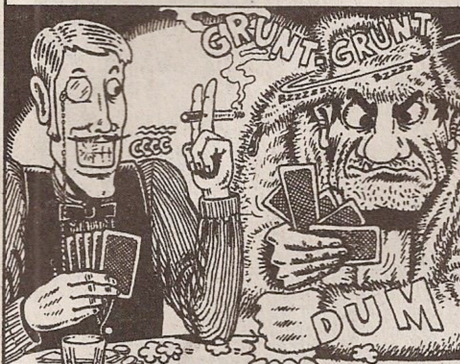
XI·MCMXCII·II

NENAVADNI PRIPETLJAJI

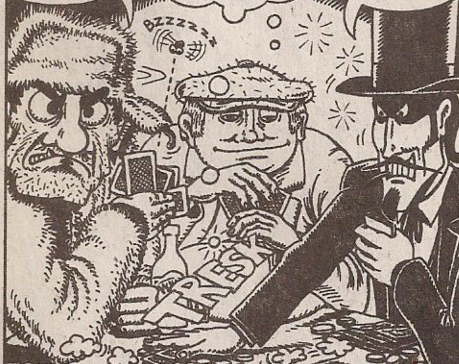
DO KONCA

PIŠE: KURI

RIŠE: SAMO

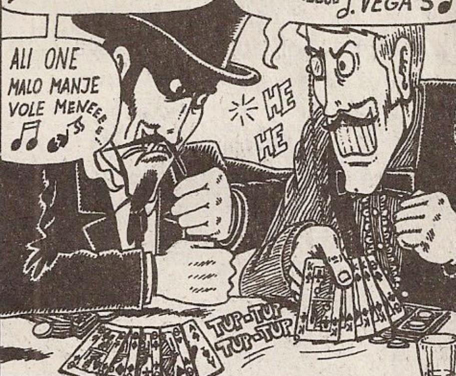

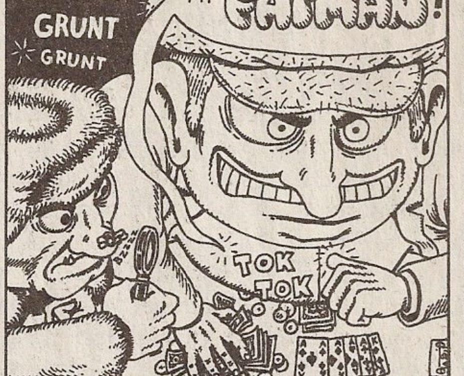

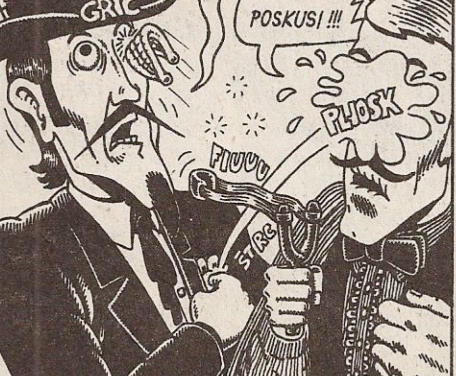

Z nasmehom pod vodo

Z manekenstvom je začela v najstniških letih, ko je prebrala oglas Centra za sodobno oblačenje, v katerem so iskali nove manekenke. Šla je skozi tri izbore in nato na tečaj Mete Zagorc, na katerem so se izbrane manekenke naučile pravilne hoje in tudi nekaj koreografije. Zdaj kot gobe po dežju rastejo nove agencije, ki nudijo šolo hoje, ličenja, friziranja. Pri nekaterih mora dekle izpolnjevati določene norme, kot so ustrezna višina, telesna teža in podobno, da se lahko udeleži tečaja, za katerega mora seveda plačati precej denarja. Če dekle dobi dovolj dobro plačanega dela, si lahko ta denar hitro prisluži nazaj, vendar nekatere agencije poberejo denar tudi od deklet, ki merilom ne ustrezajo in potem dela sploh ne dobijo. Alenka je dala študiju prednost pred manekenstvom (je diplomirana inženirka kemije, sedaj pa dela magisterij), sedaj pa spet več dela kot manekenka. Kot fotomodel je nastopala v reklamah za Liscino spodnje perilo, Polzelo, v reklamnem spotu za poročne obleke butika Princ in za kreacije mojstra Debevca, vidimo jo lahko na televiziji v reklami za Delo, naravno učenje tujih jezikov, igra tudi v filmu Predsednik in seveda nastopa na modnih revijah.

Pri nas so honorarji nizki, manekenke imajo malo dela, tako da tudi ni pravih profesionalnih manekenk, ampak gre le za postransko dejavnost.

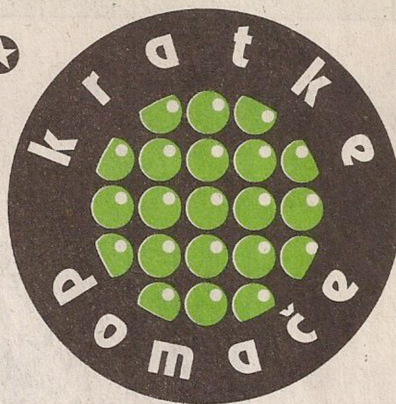
Od vseh fotografov najraje dela s Francijem Virantom, ki je eden najboljših fotografov pri nas, največji izziv pa ji je pomenilo snemanje pod vodo, kjer je delala z Arkadijem Popovičem. Lepega dne ju je namreč preblisnilo, zakaj pa ne bi malo fotografirala pod vodo. Rečeno, storjeno. In sta šla.

Delo pod vodo je zanimivo, saj se ti odkrijejo čisto novi svetovi, je pa tudi izredno naporno. Precej vaje je potrebno, da dosežeš popolno sproščenost obraza kljub temu, da te pečejo oči in da ti primanjkuje zraka, saj se vsaka minimalna popačenost obraza pod vodo potencirano prenese na film. Pod vodo se za taka snemanja postavijo posebne scene, problem pa je, ker se ne moreš ustaviti kar tam, kjer bi si želel, ampak je vse odvisno od naključja. Včasih se posreči, včasih pač ne. Problem je tudi v tem, da se pod vodo zdrži le nekaj minut, zaradi vzgona mora biti model priklenjen na dno z utežmi, ob tem pa mora biti na obrazu sproščen izraz!

Te podvodne fotografije so bile tako zanimive, da sta kmalu dobila vabilo s Karibov, naj prideta še tja na kakšen foto session. Žal pa za potovanje nista imela denarja, zato je vse skupaj padlo v vodo.

Danes Alenka dela na kemijskem faksu kot stažistka in pripravlja magisterij. Če pa se vmes najde kakšen manekenski posel, je takoj pripravljena.

Sonja Javornik

Red hot chili peppers

**Če poješ feferon,
kmalu v riti čutiš toploto,
kot da ti ga je kdo zabil z vso trdoto.**

Pokrov

Pod pokrovom smo sedeli, in smo lepe flaše imeli. Toda če smo jih popili, smo postali vsi debili.

Mimobežno

**Slej ali prej
pride do tega,
da spoznamo.**

Niansa

**Kdor ubije enega človeka,
je morilec.
Kdor ubije sto ljudi, je pa čistilec.**

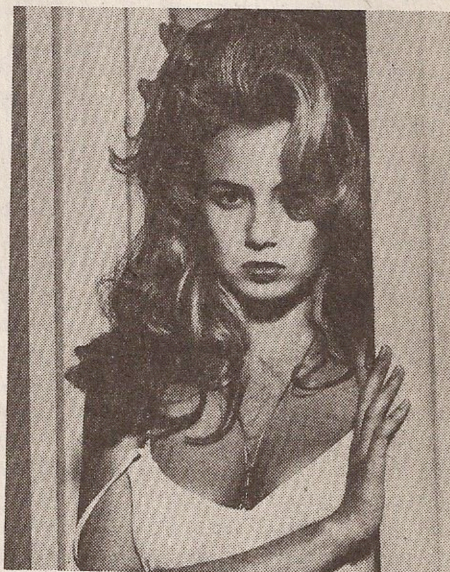
Realist

**Imam mamo, nimam očeta
ime mi je Milan Epruveta.**

dnevnik dobre pičke...

19.november

Po vpisu v tretji letnik sem se nekako izgubila. Celo poletje sem se učila, brala in delala izpite. Ko so bili potem vsi opravljeni, naenkrat nisem vedela, kaj s sabo. Nobenih rokov, nobenih tekstov in sploh nobenega cilja pred mano. Lebdela sem. Pustila času, naj teče in pregnala misli.
Iz praznine me je potegnil oglas v časopisu. Naučite se samoobrambe. Karate. Karate?
Pa ja. In sem šla na karate.
Fantje so me medse sprejeli z navdušenjem - me še kdaj niso? - in mi vse razlagali povprek, kako se stoji, giblje, diha, zavezuje pas. Bilo mi je okej. Nekaj novega, pa nova družba. In sem začela tja zahajat redno. Spoznala sem njihove sposobnosti, pa dobre lastnosti, pa napake, s katerimi so se zbadali... Večkrat smo potem skupaj sedeli, popivali in se pogovarjali. O tisoč stvareh. Nekajkrat so govorili o nekem Tinetu. Povedali so mi, da je sicer že drugič državni prvak, da pa gotovo ni najboljši in da je hinavec in baraba. Kar tekmovali so, kdo ga bo bolj popljuval. Kot da je za njihovimi besedami zvenelo ljubosumje. Toliko slabih stvari o njem, da me je začel zanimat. Ne kot ljubimec ali celo fant. Tisto: tako slabega človeka moram spoznati.
Prvič sem ga srečala na tekmovanju, kamor sem prišla navijat za nove prijatelje. Sedela sem tam in se razgledovala po dvorani. Nenadoma je stal pred mano visok moški, kakšnih petindvajsetih let. Postaven, urejen.
"Jaz sem Tine."
Dal mi je vizitko in me povabil, naj pridem kdaj k njemu na trening. Mi bo pomagal pri karateju. In še preden sem lahko karkoli odvrnila, ga ni bilo več.

Nasmehnila sem se. Simpatičen mi je bil. In zanimiv.
Tekmovanje se je končalo in odšla sem domov. Pozabila nanj. Potem pa, kakšen teden dni kasneje, sem ga srečala v mestu. Živjo. Živjo. Kako si in "Greva na kavo?" je vprašal. Zakaj pa ne. Ko sem potem hodila po ulici in razmišljala o njem, sem prvič pomislila, da bi morda nekega dne le stopila do njega. V njem nisem videla tipa zase, bil pa je tako živ, tako poln energije kot malokdo.
Spet je minilo nekaj časa in potem včeraj, ko je bil svet najbolj črn in se mi je dokončno zagnusilo okolje, v katerem sem živela, sem odšla tja. Razočarana nad svetom in nad sabo. Brez kakršnih koli pričakovanj, skorajda ravnodušna. Le radovednost in želja po spremembi sta me spremljali.
Spominjam se njegovega obraza v trenutku, ko sem vstopila. Obstal je na mestu, se za hip zastrmel vame, kot bi ne verjel, da sem resnična. Spominjam se njegovih oči. Tako... zbegane. Morda malce preplašene? Potem je na njegovem obrazu zaigral nasmešek in povabil me je, naj sedem. Trenutek kasneje je bil ob meni in moj prvi resni trening karateja se je začel. Pokazal mi je, kako se je treba pravilno postaviti, kako se skoncentrirati, gibati, razmišljati...
Potem sva sedela v bližnjem lokalu in se pogovarjala. O streljanju kot športu, o tekmovanjih, o meni, o njem, o življenju... Tako fino mi je bilo v njegovi družbi. Pripovedovala sem mu, on pa me je poslušal, potem razmišljal, odgovarjal in me na koncu povabil na večerjo.
Rekla sem okej, odšla domov, se uredila in že je bil spet ob meni. Potikala sva se po mestu, lokalih, diskotekah. Končala sva pri njem, kjer sva ob svetlobi sveč pila viski, šepetala in se smejala. Res je bil fin. Tako varno sem se počutila ob njem. Vedela sem, da sem mu všeč, toda ni me osvajal. Ni bil vsiljiv. Tu in tam kakšen kompliment, vse druge besede se niso dotikale možnega odnosa med nama ali celo kakšnih želja, kar je pri tipih žal pogosto "bojna" taktika. On pa je bil romantičen, zasanjan.
Ura je bila pozna, jaz pa polna novih misli in vtisov. Nekako očarana. Naredil je moj dan lep.
Potem pa sem opazila, da me gleda v noge. Ni me motilo. Nasprotno. Vznemirjalo me je. Toda bil je preveč v redu. Nisem hotela pokvariti odnosa s tako krasnim tipom zaradi navadnega fuka.
Rekla sem, da grem domov. Takoj je galantno vstal, mi pomagal obleči jakno in mi ponudil prevoz.
Ko je ustavil pred blokom, je ugasnil avto in me pogledal. Negotovo se je dotaknil mojega obraza.
"Smem?" je vprašal.
Prikimala sem. Božal me je po obrazu, laseh, nogah. Potegnil me je k sebi, njegova roka se je dotaknila pičke. Počasi mi jo je začel drkati.
Domov sem prišla... zmedena. Kdo je ta tip? Nisem mogla verjeti. Obstaja, živi tip, ki ni želel ničesar zase, ki se je ukvarjal le z mano, se mi absolutno posvetil. Je bila to le perverzija? Ne, nemogoče.
Nemir v meni se je nekoliko polegel danes zjutraj, ko me je poklical in vprašal, če sem v redu. Tako pozoren. Zmenila sva se, in le še kakšna ura me loči od drugega sestanka z njim.

Maša

Gunsi ali Avseniki?

In ste vi začudeni, zakaj so vsi tako zmedeni in neprestano ponavljajo, ja, volitve bodo, pa koga boš ti volil, a boš volil, pa demokrati so zanič, pa daj daj, glej ga, kakšen je, a njega boš volil, ti klerikalec zagamani, kar daj ga, na gobec ga daj, jelinčičevca smotanega... Tako gre to. Vsi, ki imate do vključno 6. decembra letos 18 let, boste povabljeni na en čuden žur, ki se mu reče volitve in kjer ni prav nič jasno, kdo bo pil, še manj pa, kdo bo vse skupaj plačal. Denarnice zato pustite doma.

O.K. Tisti zatohli osemnajstinvečletniki se bodo že znašli. Kaj pa mi reveži, ki nas nikoli nihče nič ne vpraša in nam približno tako kot v TO samo ukazujejo. Kaj naj pa mi s tem žurom šestega? Pustimo vse skupaj tistim, ki nas tako ali tako komandirajo itd.? Ne, če vam ni vseeno, kakšno muziko hočete poslušat v prihodnje, kakšne filme gledat po TV-ju, če vam ni vseeno, ali boste še imeli žure na šoli itd., potem se resno, tako kot moški z moškim, ženska z žensko, na samem postavite pred ta stare in recite: "Poslušaj, ti, daj povej, za koga si ti, a si komunist a si ta črn, al kaj si, za koga boš ti volil?"

In potem boste videli, da jim ne bo čisto vseeno, si bodo mislili, kaj pa zdaj ta hoče, a jim v šoli spet neumnosti govorijo ali kaj? Pa ne obupat, povejte jim, da gre čisto zares, in da če imate namesto 18 samo 16 let, pomeni, da bodo čez dve leti vladali Sloveniji eni tipi, ki z vami nimajo nič, pa jih vi, če bi bile volitve tisto leto, pač ne bi volili. Povejte jim, da vi že veste, koliko keša so razni prenovitelji, pa liberalni demokrati, pa demokrati, pa obrtniki, pa ostali za volitve dali (recite, da vsi skupaj sigurno 5 milijonov mark in še več, se ne boste nič zlagali!), in kaj imate od tega? Nič, nula, zero, niente, nada, null... Sploh ne vedo, da obstajate. Poglejte, če bi, recimo, vi lahko organizirali eno tako pravo, našo stranko, na primer Združeno heavymetalsko zvezo Slovenije ali pa Stranko za pospeševanje pritiska za nastop U2 v Sloveniji ali pa Svobodno stranko Slovenije proti neumnosti odraslih, koliko članov bi imela ta stranka? Kaj mislite, koliko...? Ne, ni brez zveze. Če rečem, da tam nad 40.000, se ne bom lagal, je res? Also, več kot katerakoli resna stranka, ki bo šestega žurala na volitvah. Že vejo, zakaj vam ne pustijo volit!!!!!!!

Če bi vi lahko šli na volitve, bi imeli za predsednika Axla, Ž-ja, Madonno, ne pa Milana, a ne?

O.K., recimo da so v teh dveh, treh mesecih pred velikim žurom prišli na vrsto prav vsi, razen vas samih. Recimo, a si predstavljate, da bi te stranke lahko letos v Slovenijo za denar, ki so ga zagonile za umazanijo, pa plakatiranje etc., pripeljale od A do Ž vse... Gunse, U2, Princea, vse, celo za Jacksona bi bilo dovolj denarja, vsi bi lahko prišli igrat na en mega velik žur, ki bi ga MTV prenašal, pa vsi časopisi bi o tem pisali. Samo predstavljajte si naslove: "Slovenija - dežela rock'n'rolla, Gunsov, dobrih tipov in bab", ali pa "Pozabite na Ameriko, rock je treba delati po slovensko".

Kje pa, ti dolgočasni starci raje snemajo ene brezzvezne spote o nekih simbolih, pa o nekih čudnih tipih, pa neki kozolci, ne ga no srat, saj ne ločijo niti med reklamo za pralni prašek in politiko. Kje je kakšna resnost? Da ne govorim, kaj obljubljajo. Recimo, SKD "dušo, nasmeh, srečo" ali nekaj takega. Pa kaj jim je? A so hipiji al kaj, cele dneve naokoli zadeti plešejo ali kaj? Pa na primer tista stara baba, ki v spotu prenoviteljev tam na koncu nekaj skače. Se ji je čisto strgalo, kot da bi ekipa cel teden šnops pila, pol pa polke pa to, brez zveze. Če enega poštenega spota ne znajo naredit...?

O.K., brez nakladanja. Stare skratka malo povprašajte, kaj se vam obeta v bodoče, Gunsi ali Avseniki? Totalno preprosto! To naj vam odgovorijo! In če bodo rekli, da so oni za Peterleta, Podobnika, Grosa, Pirnata in pa te tipe, kar odnehajte. No future!!! Vato v ušesa! Če bodo rekli, da so za Drnovška, Zlobca, Janšo (tale je mal čuden, Agropop so s ta novo plato bolj tko tko), Bavčarja (zadnjič je na nekem shodu pel Cocaine), Kučana (ma rad techno) pa te tipe, pol bo še nekako šlo, tistih ta pravih pa itak ni, tisti boste šele vi postali, samo da ne boste pozabili!

Tako, če so ta stari vsaj pol O.K., jim recite, da so cool in se pejte malo ven pohvalit, kakšno dobro muzko bomo poslušali drugo leto, če vam pa rečejo, da so za tiste prve, potem pa kar v ofenzivo! "Misliš, da se bom jaz za Slake učil, a si ti malo zmešan ali kaj, ni šans...!" Pa užaljene se morate delat, pa težit ene dva dni. Če še to ne bo dovolj, jim povejte pa tisto najhujšo, ki jih tako boli, da kar ni res: "Poslušaj, ti foter, poslušaj, ko ste bili vi mladi, ste imeli vsaj ZSMS, ki je za vsak 25. maj en orenk žur zrihtala, zdaj pa nič, saj je bilo pod komunizmom skoraj boljše kot je zdaj..."

To jih bo pa tako zvilo, da ne bo res... In potem šestega na žuru kar prbijte tisto, kar vam paše, ne bo problema, vsi bodo z vami!

Milo Van Pašeknez

slikovna križanka 'RADAR

Astrološka napoved

za čas od 3. 12. do 16. 12. 1992

OVEN

Našponano! Napetost na ljubezenskem področju, ker temu posvečate premalo pozornosti. Zdi se, da vam stvari uhajajo iz rok, svoje zamisli težko uresničite. Vi bi radi bluzili, preveč pa je stvari, ki se vam nabirajo in bi jih morali opraviti. Skušajte se malo umiriti. Svoje številne zamisli si zapišite ali zapomnite, da jih boste uresničili takrat, ko bo primernejši čas za to.

BIK

Blokada! Težko se boste sporazumevali z drugimi, vsem in vsemu boste nasprotovali, možno je, da se tudi sporečete ali da pride celo do fizičnih obračunov. Ljubezen še vedno jemljete zelo resno, tako da kaj posebno razburljivega, razen nekaj strastnih trenutkov v objemu svojega partnerja, ne boste doživeli. Po 1. decembru pa lahko pričakujete olajšanje.

DVOJČKA

Energije vam ne bo zmanjkalo ne pri ljubezenskih zadevah ne pri opravljanju poslov nasploh. Hoteli boste biti na vseh možnih koncih naenkrat. Koliko načrtov! Privoščili si boste enkratno zabavo, denarja pa ne bo nikoli dovolj za uresničitev vseh želja. Zapravljali boste na veliko. Če boste pametno zastavili vsakodnevne zadeve in pravilno naložili svoj kapital, se vam to lahko bogato obrestuje.

RAK

Nehajte si že enkrat težiti in s tem spravljati vse okoli sebe v slabo voljo. Čas je, da storite nekaj zase: začnite z dieto, spremenite garderobo, naredite nekaj s svojimi lasmi, začnite se ukvarjati s kakšno dejavnostjo, pri kateri boste sprostili energijo, ki se nabira v vas. Obrnite se navzven, odprite se, morda vas čaka presenečenje na ljubezenskem področju.

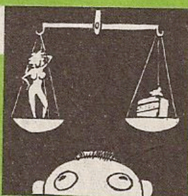
LEV

Uživali boste v domačem okolju, ob prvi priložnosti boste naredili žur z vsem, kar spada zraven. Izkoristite dobre odnose s sosedi, sorodniki in sodelavci. Poskusite, morda lahko celo kaj iztržite. Tako boste blesteli, da vam bo energija morda pošla, zato se sproti oskrbujte z njo in si vsake toliko časa privoščite počitek v miru in tišini.

DEVICA

Doma se boste dobro počutili, bolje se boste razumeli tudi s sorodniki. Dobili boste pismo ali telefonski klic, ki ga že dolgo pričakujete. Izvedeli boste dobro novico. Manj sreče boste imeli v birokratskih zadevah. Uživali boste sadove svojega marljivega dela in pametnih naložb. Privoščite si kdaj pa kdaj brezskrbno zabavo - dobro vam bo dela.

TEHTNICA

Odprti boste, samozavestni in zelo optimistično razpoloženi. Nobena težava se vam ne bo zdela prevelika, fizičnim naporom pa se boste diplomatsko izognili. Težje pa bo šlo s starejšimi - oni kot da nočejo štekat vaše nove potrebe po svobodi. Vabili vas bodo na raznorazne zabave, kjer lahko srečate ljudi, ki vam utegnejo spremeniti življenje.

ŠKORPIJON

Sedaj boste imeli veliko opraviti z denarjem in če boste pametno izkoristili to obdobje, ga lahko veliko zaslužite. Vendar vam ne bo vse padlo z neba - spoznati morate in izkoristiti prave trenutke. Za druge nepomembne informacije so za vas lahko še kako pomembne. Mogoče boste morali na brzino kam odpotovati, varujte pa se prehitre vožnje in naglice nasploh.

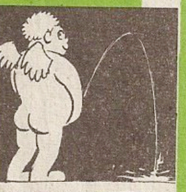
STRELEC

Kljub temu, da se vam zdi to vaše obdobje (in tudi je), se raje umirite, ker je to čas za miren premislek o pomembnih zadevah. Hoteli se boste umakniti pred zahtevami vsakdanjega življenja. Spoznali boste nove ljudi, ki vam lahko koristijo ali vsaj prinesejo nekaj lepih trenutkov. Denar pa kar bo.

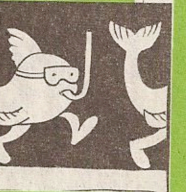
KOZOROG

Uff! Morali se boste pošteno potruditi, da boste opedenali vsaj polovico tega, kar se vam je nakopičilo na pleča. Če se boste nehali zapirati vase, imate malo več možnosti. Na ljubezenskem področju se vam zdi, da se vse počasi, a vztrajno podira. Prepustite se toku - če se boste upirali, boste vse le še poslabšali. Nepričakovanega ne moreš načrtovati!

VODNAR

Vas pa res nič ne spravi s tira. Zelo ugodno obdobje. Stvari boste uspešno obrnili sebi v prid. Lahko pričakujete pomoč od prijateljev. Imeli boste takšne ali drugačne stike s tujino - mogoče načrtujete v bližnji prihodnosti potovanje na tuje. V ljubezenskih zadevah boste bolj zadržani in zaprti in boste našli bolj malo časa za te zadeve.

RIBI

Pritisk se bo povišal. Spoprijeti se boste morali z novimi izzivi. Če ste brezposelni, se splača še posebej potruditi pri iskanju službe, veliko sreče boste imeli tudi pri pridobivanju novih prijateljev in v družabnem življenju. Naredite žur! Zunaj boste prijetni in šarmantni, doma pa lahko pričakujete kakšen crash. Ne pretiravajte in ne zapravljajte.

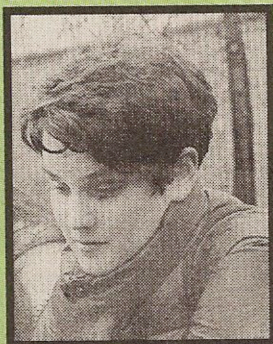

KAJ STORITE, DA STE VŠEČ NASPROTNEMU SPOLU?

Tokrat smo anketo opraviliv Mariboru, mlade Mariborčane pa smo spraševali, na kakšen način pritegnejo pozornost drugega spola. In ker so odgovori zapisani v mariborščini, pazite, da boste besede pravilno (mariborsko) naglaševali!

TEA, 18 let, 1. gimnazija Maribor
Jaz najprej probam ugotovit, kake vrste oseba je, da vidim, če je on meni sploh všeč. Če vidim, da je njemu všeč to, kar je meni, poskušam bit taka kot sem, če pa mu ni všeč to, kar je meni, potem tudi on meni ni všeč. V glavnem - delam, kar je meni všeč, vse kar napravim, naredim zato, da sem všeč sama șebi, če pa je to všeč še komu, me nič ne moti.

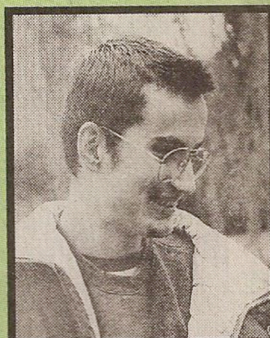
NATAŠA, 18 let, 1. gimnazija
Sem to, kar sem. Obnašam se, kot se ponavadi obnašam. Če mi je kdo všeč, pogledam, kaka oseba je. Če je kaj, se itak razvije samo, če ni, pač ni!

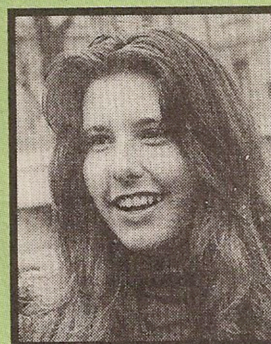
MIRO, 18 let, 1. gimnazija
Treba se je lepo obnašat, ukvarjat s športom - na to ful palijo. Pa nekaj je treba dat na sebe - mal se moraš zrihtat. (Petra, kaj moram naredit?) Ne smeš preveč pit, pa kadit tud ne.

ANKA, 18 let, 1. gimnazija
Sem taka, kot sem. Tako se obnašam. Najprej ga spoznam, kak je. Če se ujameva, se ujameva! Čeprav se nasprotja tud privačijo. Mislim, da jim je pri meni všeč predvsem moja naravnost, pa to, da sem komunikativna, da se znam vklopit z drugimi.

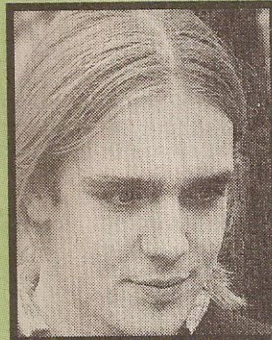

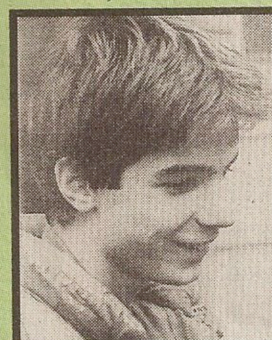
MARKO, 17 let, 1. gimnazija
Ne vem, čuj. Všeč jim je taka frizura (pokaže na skravžlanega prijatelja). Bildat je treba! In avto moraš imet - ferarija. Puncam so všeč plave oči (ima rjave). Pomembna so oblačila - dobre hlače, Leviske.

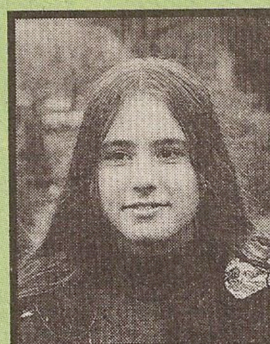
SEVERINA, 16 let, 1. gimnazija
Nič ne počnem. Včasih se glasno smejim. Delam bedarije. Mogoče jim je všeč, če se punca ukvarja s plesom, samo jaz se ne. Pomembno je, da si, kakršen si. Mogoče se delam, kot da nič ne vem, če on mene prvo opazi.

MATE, 15 let, 1. gimnazija
Če je bitje (punca) v redu, potem mislim, da ima najrajši take, kot so v resnici, brez pretvarjanja. Sovražim, če gleda na zunanjost.

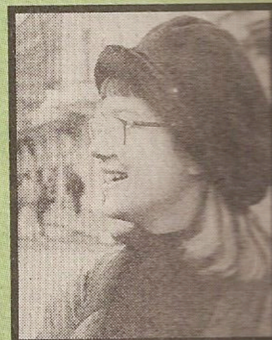

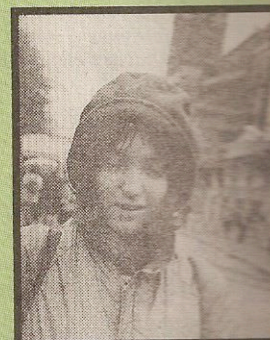
METOD, 15 let, 1. gimnazija
Ni vseeno, kak je. Ne more bit lih klošar. Ni važno, kak zgleda, ampak kašen je v glavi. That s all, folks.

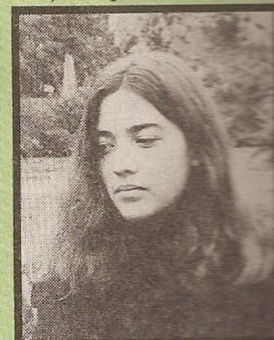
TALA, 15 let, 1. gimnazija
Jaz poskušam biti čim bolj preprosta. Moškemu povem, kaj mislim. Tak je treba. S pijančevanjem se sigurno ne sme ukvarjati.

ANJA, 16 let, 1. gimnazija
Predvsem se moraš pokazati fantu, kot si v resnici, ne pa da maš neko masko. Jaz ga samo lepo pogledam, ne pa da bi se silila vanj. Res je, da marsikdo misli, da če obleče to in to, to sigurno nekomu ne bo všeč.

MATEJA, 16 let, 1. gimnazija
Jaz mislim, da mora biti punca čim bolj naravna. Meni ni všeč neko pretirano šminkanje. Šminkanje nasploh mi ni všeč.

SIMONA, 16 let, 3. gimnazija
Mislim, da ženska mora ohranit svoje dostojanstvo, da se ne meče fantom pod noge. Mislim, da je za fante pomembno, da je punca inteligentna in da to dosti vpliva. Ni mi všeč šminkanje, ker je to neka krinka. Tak.

pripravila Sonja & Dejan

"Bistvo mode je, da je zabavna in ne draga," pravi modna kreatorka ANNA SUI, ki je navdušila s svojimi duhovitimi modnimi kolekcijami po zelo zmernih cenah. Za sezono jesen - zima 92/93 Anna razglaša svoboden duh sedemdesetih z razkošno kolekcijo enkratnih kosov oblačil: usnjenih telovnikov, žametnih plaščev, jaken iz tweeda in nepogrešljivih kavbojk, tokrat vezenih in vzorčastih. Anna Sui se s svojim hipi videzom lahko postavi ob bok vodilnim, s cenami svojih domislic pa jih celo prekaša.

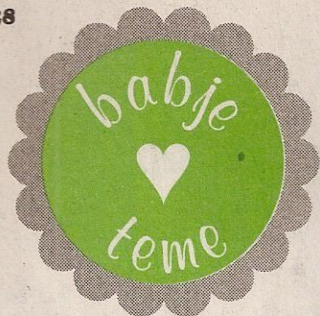

Londonska underground scena oz. street moda tako kot ves drugi prestižni modni svet vsako leto razvije svoje modne trende, ki prisegajo predvsem na značilni divji, odštekani look. Letos se imenuje "BAD GIRLS". Viharne in agresivne ženskice. Veliko usnja, mrež, kovine, predvsem pa gole kože, čim bolj nenavadno in pretirano.

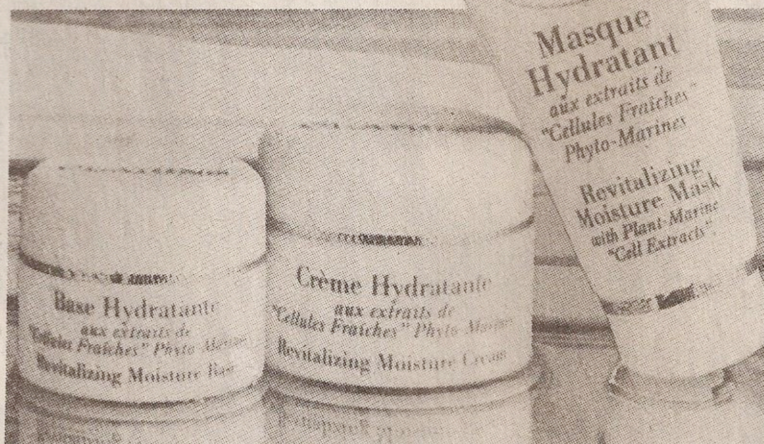
Teja Hegeduš

Koža

brez nadležnih mozoljev, ogrcev, podočnjakov, gub, z brezhibnim tenom, je nekaj, o čemer sanja vsaka ženska.

Saj veste, kako ste zadovoljne poleti, ko je vaš obraz lepo zagorel, koža pa gladka in napeta. Toda, ko nastopi jesen, se stvari drastično spremenijo. Sekirancija v šoli, prekrokane noči, litri kave, cegaretni dim in razni sendviči iz vaše kože v šubu naredijo razvalino. Mozolji začnejo rasti kot utrgani, podočnjaki se razpotegnejo tja do nosu, vaš zdravi ten pa postane, kako bi rekli, nerazpoznavne barve.
Kaj storiti? Najprej je treba opustiti zgoraj naštete razvade, oziroma jih vsaj zmanjšati na meje normale in s tem je že polovica dela opravljenega. Sledi oborožitev z različnimi kozmetičnimi preparati, ki pa nikakor ne bodo vžgali, če boste

še naprej furale cigarete, kavo... Poznamo tri osnovne tipe kože, suho, ki jo najenostavneje spoznamo po tem, da se od svoje "suhote" kar lušči in ji ne zaležejo niti tone najbrž nepravilne kreme, mastna je tista koža, ki se sveti kot ogledalo in je blazno dovzetna za mozolje, mešana pa je kombinacija obeh tipov.

Toda to je seveda zelo groba razdelitev, saj je koža vsakega obraza poglavje zase. Verjetno ste že kdaj poskusile super the best kremo, ki vam jo je priporočila prijateljica in se zjutraj v grozi zbudite vse pikčaste in flekaste. Seveda ni šlo za nič drugega kot preprosto alergijo na kakšno izmed sestavin kreme, ki je vaša koža preprosto ni prenesla. Sicer pa je z izbiro ustrezne kreme vedno križ. Dobra krema naj bi bila dovolj hidratantna, se pravi vlažna, to pa je posebej pomembno v tem mrzlem času, ki kožo še posebej izsuši. Vsebovala naj bi tudi vse potrebne vitamine, hranljive snovi, zaščito proti UV žarkom... Vendar na žalost univerzalnega recepta, kako izbrati pravo kremo, ni. Enostavno je treba kupovati raznorazne lončke,

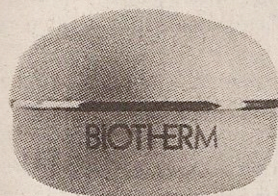
nasveti

Ena fina vegetarijanska župca

Na svetu so ljudje, ki iz najrazličnejših razlogov ne jedo mesa. Nekateri so si za to našli kakšen pameten razlog, drugi samo blefirajo, tretji pa sploh ne vedo, zakaj v bistvu gre.

Ampak danes nas ti ljudje sploh ne zanimajo. Vegetarijanska kuhinja nam lahko pomaga tudi drugače.
Kajti nedvomno drži, da se je z zelenjavo skorajda nemogoče zrediti, zato na vegetarijanske recepte po pravilu padajo ženske, ki so vedno, vedno, vedno, vedno, vedno prepričane, da imajo vsaj nekaj kil preveč. Zato je treba imeti zmeraj pri roki kakšen vegetarijanski zvarek, ki ga bo nič hudega sluteča žrtev z veseljem popapala, brez strahu pred kilogrami. Zato danes kuhamo eno preprosto zelenjavno župco. Tako fino, sočno, okusno.
V primerno posodo (kako je dober ta izraz, a ne, v vsaki kuharski knjigi se vsaj tričetrt receptov začne na isti način: "v primerno posodo", pa saj nismo bebci in ne bomo juhe kuhali v ponvi ali pa zrezkov pohali v lončku za kavo, no ja, je pa res, da je enkrat moj bratranec poskusil cvreti pomfrit v plastični posodi, pa ni šlo, se pravi, da je včasih res dobro kakšno stvar posebej poudariti, torej: "v primerno posodo") šiknemo en dober kos masla, lahko je tudi olje, ampak z maslom narediš na vse, ki te pri kuhanju opazujejo, še posebej dober vtis. Zato, ker mame doma zmeraj uporabljajo olje ali pa mast, zaradi cene seveda, maslo je pa drago. Zato je maslo v kuhinji bolj redka zadeva in zmeraj zažge pri nepoučenih, ki ponavadi kar onemijo, ko vidijo koga kuhati z njim in si mislijo, ta mora biti pa res frajer, lej ga, kako obvlada, puter je noter fuknu.
Pod posodo (tisto ta primerno) naj bo primerna vročnica, ne prehuda, ker se bo putrček sicer hitro zažgal, toliko, da fino cvrči, ko vržeš gor kake pol glave čebule, narezane kajpada na drobne koščke.
Pri rezanju čebule je spet dobro biti spreten, daje to na opazovalce silen vtis, se vam splača kdaj pa kdaj malo potrenirat, saj čebula ni draga. Če pa nihče ne gleda, je pa vseeno. Glavno, da je na drobno narezana. In jo pustiš kakšno minutko cmariti se na maslu, da postane tako malo prozorna. Takrat je čas, da gor vržeš vso zelenjavo, ki si jo že prej pripravil in vse skupaj zasoliš.
Upam, da niste bebavi in ne kuhate sproti, ko tole berete, in da ste vse skupaj že prej pripravili, ker sem pozabil iti po vrsti in morate imeti vso zelenjavo že vnaprej pripravljeno in na kose narezano, da ne boste zdajle noreli po kuhinji in iskali vse skupaj, medtem ko se vam maslo "v primerni posodi" žge: korenje, kolerabo, kakšen kos krompirja, cvetačo, ohrovt ali karkoli že pri hiši imate. Ampak samo sveže stvari! Ne mi noter metat kakšnih zelenjav iz konzerve, pa ne zato, ker to kao ni zdravo, ampak zato, ker so stvari v konzervah ponavadi že na pol kuhane in jih ne smete že takoj vreči noter. Kakšen grah iz konzerve lahko našo župico prav fino popestri, zelo navdušeno pa priporočam sladko koruzo, ki se jo brez težav dobi v trgovinah, bo dala en fin karakter tej vegetarijanski župci. Samo še malo počakajmo.
In ko je vse skupaj na maslu, bo

primerjati sestavine in poizkušati toliko časa, dokler ne najdete tiste, ki vam odgovarja. Poleg krem pa v preparativno kozmetiko spadata še čistilno mleko in tonik.
S čistilnim mlekom kožo očistimo, uporabljamo ga tudi za

odstranjevanje mejkapa. Najboljše čistilno mleko oziroma gel je tisto, ki nam kožo očisti globinsko. Medtem ko s tonikom kožo še dodatno zaščitimo, navlažimo.
Priporočamo vam tonike, ki temelje na oljni in ne na alkoholni osnovi.
K negovanju kože spadajo še različni pilingi (kemični ali mehanski) in maske, ki kožo še dodatno osvežijo.
Nikakor pa vam še ni treba uporabljati liposomskih preparatov, krem proti gubam in za okoli oči, saj to pride v poštev za starejše dame. No, seveda pa je treba obraz redno umivati. Najbolje je, da uporabljate prekuhano vodo, saj je tista iz pipe pretrda. Sledi nanos ustrezne kreme. Nanašamo jo s čistimi rokami in jo v polkrožnih lokih, vedno navzven (od nosu proti ušesom) nežno vtiramo v kožo. Če uporabljate tonik, ga na koščkih vate nanesete že pred tem. Tako je vaša koža ustrezno pripravljena za ličenje, o katerem pa kaj več prihodnjič.
Zvečer pa seveda sledi OBVEZNO čiščenje kože, ne glede na to, ali se ličite ali ne. Ozračje je namreč že tako onesnaženo, da sama voda ne bo zalegla. Če ne verjamete, poskusite same. S kosi vate, na katerih je seveda čistilno mleko, s polkrožnimi gibi navzven očistite kožo. Poglejte na vato in videle boste prave rjavo-črne lise, ki pa niso ostanki bojnih barv, pač pa umazanija, ki se je na koži nabirala čez dan.
Nato obraz speremo z vodo, sledi nanos tonika in nočne kreme, ki sta priporočljiva, ne pa obvezna.

Brigita in Uršula

v tisti primerni posodi lepo šumelo in se kadilo, kar naj traja nekaj minut (okej, vem da nekateri sovražijo približke, ampak je pravzaprav vseeno, lahko sta dve minuti, lahko pa tudi pet). No, ko se vam zdi, da je čas, pa vse te trpeče sevstavine presenetite s kakšnim litrom in pol vode. Ja, kar vlijete jo čez in potem pustite, naj se kuha. Na primernem ognju (spet ti izrazi, primeren ogenj) naj župica takole malo vre. Po kakšnih desetih minutah pa že lahko vržete noter stvari iz konzerve, že omemjena grah in koruzo recimo.
In koliko časa naj se kuha vse skupaj? Ja, to je pa zelo zapleteno vprašanje, kajti zadeva je zelo subjektivna. Sam vedno prežim ob loncu kot ris in vsake toliko časa izribarim kakšen korenček, ga previdno (zadeva je vroča, remember?) pregriznem, in ko je ravno prav mehak, a se kljub

temu še malo upira zobem, takrat vem, da je župica ready. Potem pa takoj v krožnik, lepo zraven prištimajte eno lepo žlico, in če je mačka, ki ji kuhate, res vredna greha, ni odveč pred njenimi očmi v krožnik spretno podtakniti eno žličko kisle smetane. Ta poteza dotolče vsako. Če pa ste res ostro razpoloženi, pa še žličico sezamovih semen, ki ste jih dan poprej kupili v kakšni makrobiotični trgovini. V maminih omarah boste sezam zaman iskali, ker se ga res redko uporablja. Ta zadnji korak uporabljajte le v skrajni sili, če gre za življenje. Kajti okusa župci ne bo bistveno spremenil, gesta pa bo naredila silen učinek na punco.
Pa še en namig: morda se splača, da daste na mizo samo en krožnik in se sami juhe niti ne dotaknete, češ, skuhal sem jo samo zate! Dober tek.

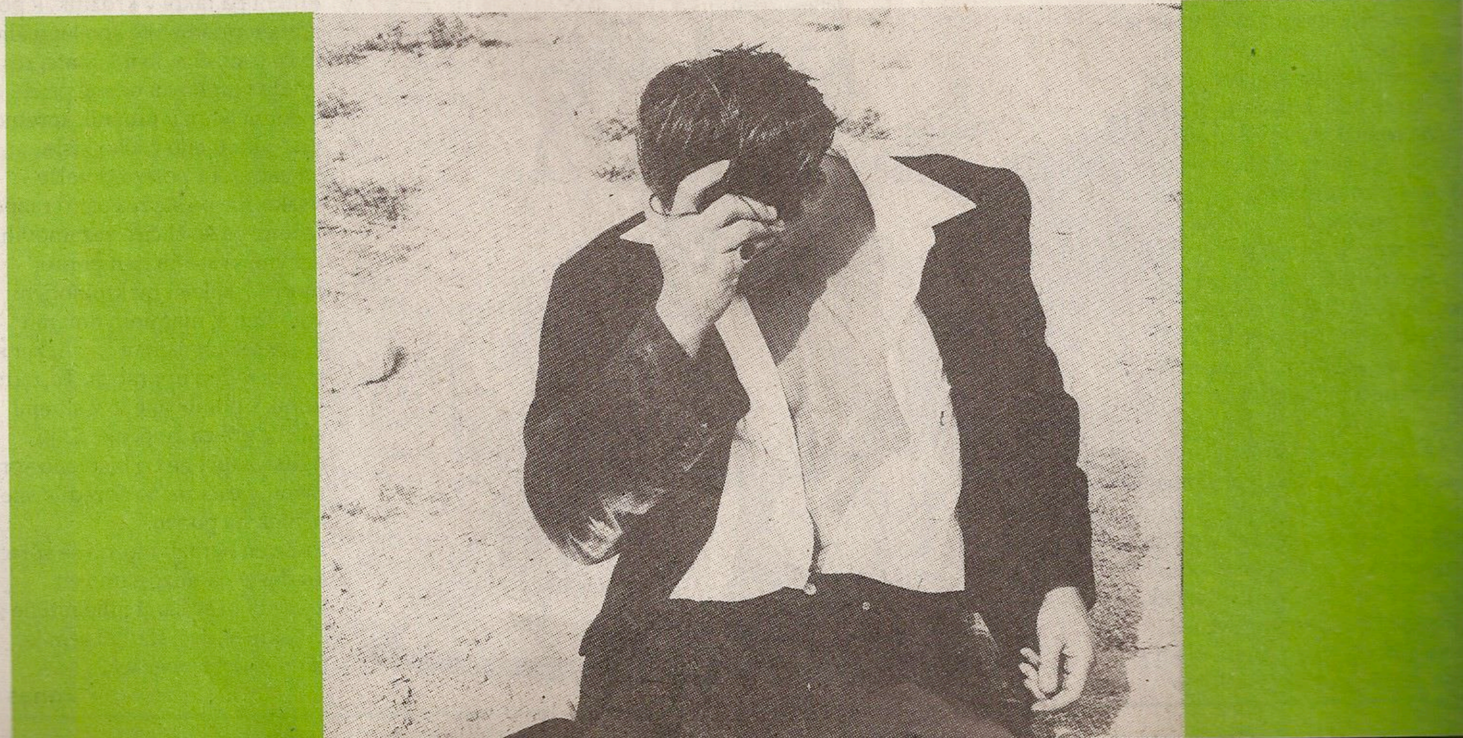
Jonas Ž.

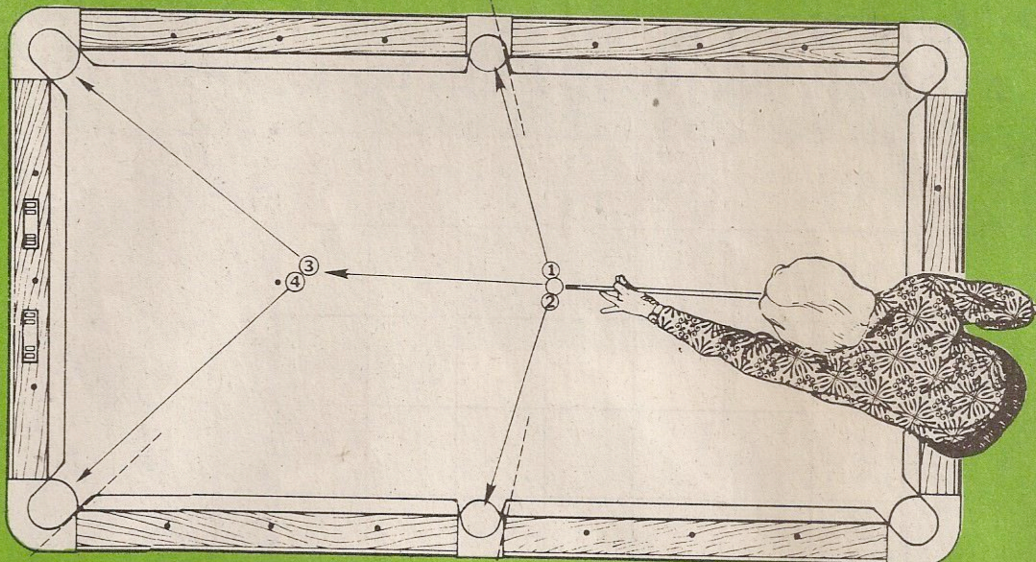
Težko je pisati o bimbolovu. Zmerom sem zagovarjal teorijo, da se z lovom ukvarjajo samo moški, ženske pa samo izbirajo, komu se bodo pustile ujeti. In še danes mislim tako. A dobivam toliko pisem, v katerih punce ZAHTEVAJO, naj dajem namige tudi zanje. Okej, v redu, vdam se, ne me tepst, čeprav vem, kače zvite, da jih prav nič ne potrebujete. Da imate svoje mreže prav dobro napeljane in nastavljene in včasih sploh ne vem, kdo je zdaj koga ujel, moški žensko ali narobe.
Torej, moški lovijo, ženske pa izbirajo. Punca mora torej samo poskrbeti za to, da jo bo tisti pravi bimbo opazil in se spravil na lov. Ampak danes o tem, kako naj te bimbo opazi, ne bomo govorili. Saj so pravzaprav vse ženske rubrike temu namenjene, a ne? Mislim, moda, pa make up in te stvari.
Danes bomo pisali o tem, kako pogruntati bleferje, ki jih je med najstniškimi osvajači kar preveč. V teh letih je namreč zelo težko obdržati pred očmi mejo med fantazijo in stvarnostjo, med igro in življenjem. In zato boste videle tipčke, ki šele iščejo svoj pravi jaz in blefirajo ženskam, da so iz sila bogate, a nesrečne družine, da se ukvarjajo z ne vem kakšnimi borilnimi veščinami, da so glasbeniki ali slikarji, da so ful biznismeni in da komaj najdejo čas za šolo, da imajo neke blazne in skrivnostne zveze s policijo ali pa varnostno špijonažno službo.
Prav boste naredile, če boste te bleferčke čimprej skužile, potem pa se boste seveda morale odločiti, ali je ta in ta tipček sploh vreden vašega časa. Če je, potem ga je nujno treba pustiti v veri, da njegov blef funkcionira in da vas je s tem totalno očaral. Za razkrivanje bo čas kasneje, ko bo tipček totalno v vaši mreži. Če pa je bebec zoprn, pa ga je, jasno, takoj treba sesuti in sestreliti.
Največ je bleferjev iz dveh kategorij. V prvo spadajo tisti, ki blefirajo, da so tajni agenti. Včasih jih je prav lahko odkriti, kadar kar naravnost omenijo in pojamrajo, kako težko je živeti dvojno življenje. Težje pa je s tistimi, ki samo namigujejo, da imajo neke težke zveze na "višjih nivojih", kako o "določenih stvareh" ne morejo govoriti, da so imeli prav včeraj nek neprijeten pogovor "na upravi" itd.
Kadar gresta kam na pijačo, tipček zmeraj pogleda pod mizo in na vprašanje, kaj pa je, odgovori: "Ah nič, kar tako malo gledam." In ko prideta k tebi domov, ga zmeraj "zalotiš", da je privzdigoval slike na steni in te kao ni slišal, ko si vstopila. Pogovori pa se vedno kot po naključju končajo pri kakšnih tajnih službah, kako ima CIA povsod agente, koliko je vohunov tudi pri nas, pa da Romuni nikoli ne počivajo, politična situacija je pa kompleksna. In kadar se vrata odprejo, tipček kot podzavestno seže v notranji žep jakne (po orožje, jasno) in se potem vidno oddahne, ko je bila samo sestra. Pa na cesti se zmeraj ozira, če vaju morda kdo ne zasleduje.
Pa da ne boste mislile, da pretiravam. Na gimnaziji sem poznal vsaj tri take primerke, ki so ženske morili s svojimi špijonažnimi zgodbami. Res.
Ampak tile so še v redu, naši agentje vsaj vedo, da blefirajo, težje je s tistimi, ki začnejo sami sebi verjeti, pravilima pa blefirajo, da imajo nekakšne skrite zveze z magičnimi silami z one strani.
Oblačijo se v črno, malo govorijo, kadar pa že, pa pogovor zmeraj nanese na to, kako malo pravzaprav vemo o svetu, ki nas obdaja.

Med pogovorom jih sem in tja obide slabost, ali pa zapadejo v kakšen nenavaden trans, prste na roki imajo vedno kako prekrižane v kakšnem nenavadnem znaku, med šolskimi zvezki je eden zmeraj ovit v črn papir, na zabavah zmeraj sedijo v kotu s prekrižanimi nogami, in kadar sta čisto sama, te včasih tako zasanjano poboža po licu in reče: "... saj me pravzaprav sploh ne poznaš...".
Eno zgodbo vam bom povedal. Na gimnaziji je bilo, v tretjem letniku. Je bil en moj sošolec Brane ful zacopan v eno češnjo, meni se ni zdela nič posebnega, ona ga pa ni šmirglala niti pod razno. Pa se je tipček zmenil z enim prijateljem z drugega konca mesta, ki je bil malo starejši, in sta jo zvečer počakala na poti domov. Tema je bila in jo je tisti starejši tip ustavil na cesti, Brane pa je čepel v grmovju in čakal na primeren trenutek. In je tip začel ženski ful utrujat, da jo je bilo že pošteno strah, kar se iznenada pojavi Brane in tipu ostro reče: Pusti jo, in ko se je tip kao samo zakrohotal in krenil proti njemu, je Brane zaprl oči, dvignil roko v enem takem čudnem znaku, magija in te stvari, in se je tip kar naenkrat ustavil, prijel za glavo, padel na kolena in se začel tresti. Prenos misli, višja inteligenca, saj razumete. Potem je pa Brane ves izčrpan odprl oči in videl, da je baba že zdavnaj pobegnila in sploh ni videla magičnega dogodka. In če dobro pomislim, je še bolje, da ga ni, ker bi se začela režat, če bi pa verjela, pa najbrž tudi ne bi bilo nič. Jebi ga, je že v redu, če te kdo reši iz zagate, mu lepo rečeš hvala, ni pa nujno, da mu boš kar okrog vratu padla, ne?

Adijo.

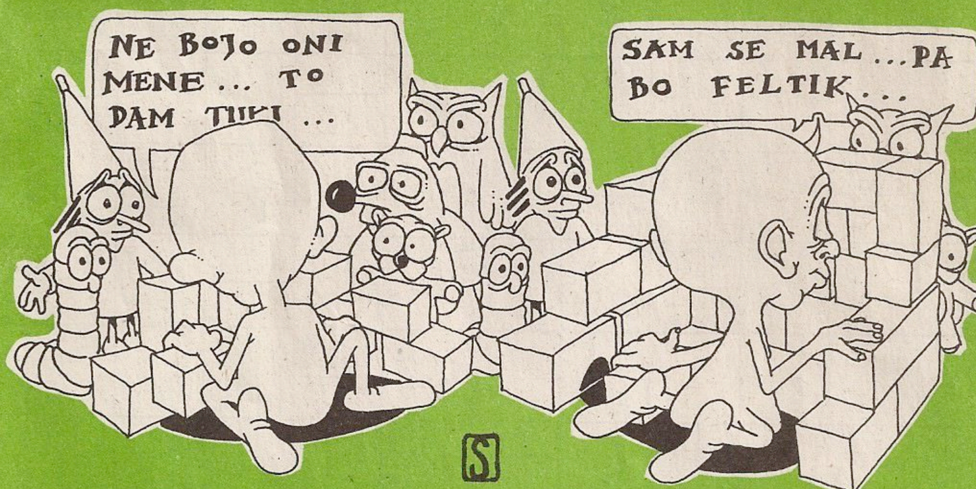

Biljard Foto finiš

Črtkane črte označujejo, kako je treba nastaviti kombinacije krogel. Zelo pomembno je, da se vse tesno dotikajo druga druge, preverite vse skupaj od blizu! Ko so krogle postavljene, lahko udarec izvede kdorkoli, da je le sposoben vsaj približno zadeti v trojko. Udarec se imenuje "foto finiš", ker vse štiri krogle padejo skorajda naenkrat in je težko uganiti, katera je šla prva.

Jonas Ž.

izdaja: d.p. DELO REVIJE, zanj direktor Andrej Lesjak, v sodelovanju z agencijo FAKTOR p.o., zanjo direktor Ivo Gajič ☸ Naslov uredništva: Ljubljana, Dunajska 5, telefon h.c. 118 -255 ☸ Glavni in odgovorni urednik: Jonas Ž. Žnidaršič ☸ Strokovni sodelavci: Matjaž Ambrožič, Iztok Dimc Tine Guzej, Sonja Javornik, Brigita Dane, Urša Cvilak ☸ Tehnično urejanje: Zvone Kukec ☸ Tisk: d.p. DELO, Tisk časopisov in revij ☸ Oglasno trženje: FAKTOR, Koblarjeva 34, Ljubljana, telefon: 444-144, 443-070, telefax: 441-995 ☸ Prodaja: DELO REVIJE - MARKETING, Dunajska 5, 61000 Ljubljana ☸ Kolportaža: telefon (061) 228-255 int. 23-28, ☸ Rokopise in fotografije vračamo besno raztrgane ☸ Po mnenju Ministrstva za informiranje R Slovenije sodi Ž med informativne edicije, za katere se plačuje 5-odstotni prometni davek. Šit. ☸

SLIKOVNA KRIŽANKA

Na oštevilčenih poljih od 1 do 11, boste dobili nekaj, kar je skupnega tipom na fotografijah.

REKA, KI TEČE SKOZI PRAGO

SODOBNI SLOVENSKI LIKOVNIK (JANEZ)

HOTEL V RADENCIH

PISEC IDIL

MESTO V BOSNI

TOPOVSKI IZSTRELEK

INJEKCIJA

POLITIČNI VODJA

NAŠ PISATELJ (JANEZ)

1

STRUPENA BREZBARVNA TEKOČINA

10

KRAJ V B.KRAJINI

ČISTINA V GOZDU

VISOK OBMORSKI STOLP Z LUČJO

NOVINARSKA ZVRST

KOS POLJA

HRVAŠKI OTOK V JADRANU

KAJNOV BRAT

MESTECE PRI ZADRU

ARGUMENT

ITALIJANSKI POLITIČNI DNEVNIK

ROGATA GOZDNA ŽIVAL

GLAVNO MESTO NEPALA

7

DEL DREVESA

UKRIVLJENOST

VDOVA JOHNA LENNONA (YOKO)

LUDOLFOVO ŠTEVILO

IZDELAVA: GALLUSOV INSTITUT

PESNIŠKO IME ZA VELIKO BRITANIJO

OPTIČNA PRIPRAVA ZA PROJICIRANJE

AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC (JAMES)

KIP ALI SLIKA GOLEGA TELESA

ŠALJIVO IME ZA AMERIČANA

6

MANJŠI PROIZVODNI OBRAT

9

3

- - GRECO

UROŠ ALJAŽ

ANTON TOMAŠIČ

EVROPSKA DRŽAVA

RIMSKA BOGINJA JEZE

IZVRŠNI ODBOR

ODPRTINE V STENI

OSTRIVEC V SLOVNICI

KITAJSKI VODITELJ

IZADORA

DEL MED SAVO IN DONAVO

LUDVIK TOPLAK

11

OLEG VIDOV

PREDEL V PAKISTANU

VOHUNKA HARI

MLADINSKA KNJIGA

STANE ROZMAN

ŽENSKA ISTIH LET

KITAJSKA UTEŽNA MERSKA ENOTA

STO KVADRATNIH METROV

ČLOVEK, KI JEMLJE MAMILA

4

VRATNICA PRI GOLU

KOLONA ČAKAJOČIH

POBOJ, POKOL

POKRAJINA OKROG IGA

SLOVENSKI KARIKATURIST (HINKO)

OBLAST MONGOLSKEGA KANA

VEZ, ELEMENT, KI SPAJA

LEVSTIKOV LITERARNI JUNAK

NIZOZEMSKI POMORŠČAK

5

VELIKO ZABAVE PRI REŠEVANJU

SMUČARSKI KLUB

NEMŠKI FILOZOF (GEORG)

KONTAKT

VRSTA NAKITA

EKSPERTI ZA OČALA

2

LAHKOVEREN ČLOVEK

GLAVNO MESTO TURČIJE

8